N:R 9. ÅRG. 27. AUGUSTI 1922. PREN.-PRIS 2:50.

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
REDAKTION: ERIK FOLKE, NATH. HÖGMAN.

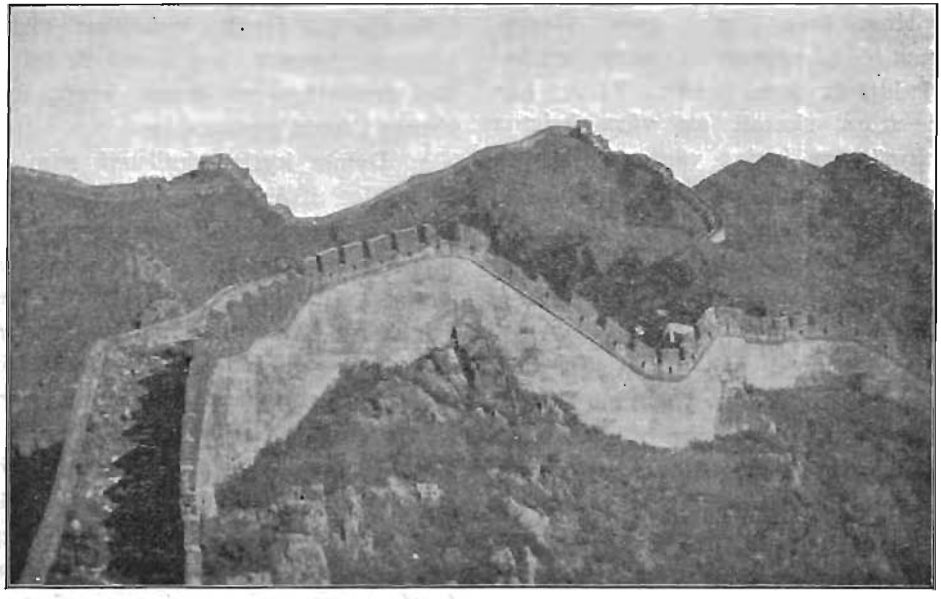

Kinesiska muren.

KRISTI KYRKA I KINA*.

Vi äro här i dag församlade till den första konferens, som Kinas kristna kyrka hållit. Detta är nämligen första gången, missionens representanter från alla de olika protestantiska kyrkosamfunden i Kina kommit tillsammans för att överlägga om frågor, som röra hela den evangeliska kyrkan i detta land. Den fasta grunden har blivit lagd av Herrens trogna tjänare, missionärer och infödda. Grunden lades under uthållig möda och troget arbete. Det var en verklig offertjänst under oerhörda svårigheter. Endast genom det mod, Herren gav, parat med underbart tålamod, vanns seger. Vi, som nu hava intagit vår ställning på denna grund, stå här i dag med vördnad och bävan. Banbrytarnas böner ringa ännu i våra öron. Martyrernas blod, varmed hörnstenarna beseglades, är ännu friskt. Vi se, hur den stora skaran av våra kristna landsmän nu ivrigt vänta på att en värdig byggnad skall uppföras på den grundval, som är lagd.

Vi ha oss förelagt att utreda de frågor, som röra Kristi kyrka i Kina. Vi ha till uppgift att göra det på ett sådant sätt, att de 360 tusen kinesiska kristna, som vilja vara trogna sin kallelse, och som nu i sina hjärtan börja bli medvetna om behovet av en ny livsutveckling även på det nationella området, må få sin djupa längtan tillfredsställd. Vi ha behov av en kyrka, som är i stånd att bringa frälsning åt de 99½ % av våra 400 milj., som ännu befinna sig utanför Jesu fårahus.

Vilka kännetecken bör då en sådan kyrka äga? Hurudan skall den kyrka vara, som Kinas kristna begära?

1. Denna kyrka skall vara en modig bekämpare av synd. De kinesiska kristna få ej låta en dag gå förbi utan att verka för att vårt folk må lära sig inse syndens vederstygglighet och de fasansfulla följder, den medför.

2. Denna kyrka skall troget framställa Jesu bild. Den skall hjälpa de nakna, de hungrande, de syndfulla att känna honom, hans upphöjdhet, hans alltillräcklighet, hans obegränsade maktfullkomlighet, hans frälsande nåd. Denna kyrka skall leda Kinas folk till att förstå, vad hans försoningsdöd innebär, att de må få del av den gudomliga makt och kraft, som vinnes i hans gemenskap.

3. Denna kyrka skall stå som en eldsprofet ifrån Gud. Å ena sidan skall den vittna emot övertro och vidskepelse och å andra sidan emot den hastigt tilltagande gudsförnekelsen och otron. Den skall vara en ropandes röst, som klart och tydligt förkunnar sitt budskap, att vårt folk må se den sanne, den levande Guden.

4. Denna kyrka skall vara en hörsam lärjunge till den Helige Ande. Den skall troget följa Andens ledning, hans, som alltid varit och alltid skall fortfara att vara sanningens vittne i de troendes hjärtan.

5. Denna kyrka skall vara en värdig lärare av Bibelns sanning. Den

---

* Utdrag ur inledningspredikan av Dr. Tim. Ting-fang Liu vid den kinesiskt nationella, kristliga konferensen i Shanghai den 4 maj 1922.

måste för egen del hava en fast, äkta tro på Bibeln såsom Guds ord. Denna tro måste på ett så klart sätt, att ingen kan misstaga sig därpå, få sitt uttryck i en fullviss övertygelse om att Bibeln är ointaglig och aldrig kan med framgång bekämpas. Den behöver ej alls frukta för utan kan t. o. m. välkomna vetenskaplig forskning. Den behöver ej frukta den mest ingående undersökning av vilken som helst, som i sin visdom eller dårskap behagar underkasta den en sådan.

6. Denna kyrka skall vara det kinesiska folkets trogna tjänarinna. Den skall bevara allt det goda, Gud begåvat vårt folk med, och den skall ständigt på nytt framdraga, i sann mening värdesätta, det andliga, intellektuella och sociala arv, vi fått från våra fäder. Den skall ifråga om organisation, plan och strävan i varje detalj vara fullt och helt kinesisk. På detta sätt skall den ej blott befria sig från anklagelsen att vara en reproduktion av en främmande institution, den skall också giva världen en reel vinst genom att på sitt säregna sätt framställa Kristi härlighet, hans, som är hennes huvud och konung.

7. Denna kyrka skall vara en försvarare av den kristliga enheten. Under hennes beskyddande vingar skall var och en finna rum, Petrus och Johannes, Paulus och Barnabas och även den tvivlande Tomas. Ty Kristus är med den, hans kärlek tvingar dess medlemmar, hans närvaro är en borgen för dess trygghet och säkerhet.

8. Denna kyrka skall frimodigt verka för samarbete. Den måste med kraft förverkliga samverkan mellan missionärer och infödda arbetare, även om det blir nödvändigt att förändra planer och sätt för verksamhetens bedrivande, allt under Guds ledning.

Den måste fordra, att rasfördomar, personliga vanor och konfessionell smak uppoffras för Guds ära och medmänniskornas väl. Den måste fordra, att de unga, de oerfarna såväl bland missionärerna som bland de infödda arbetarna draga nytta av de äldres erfarenhet. Den måste också visa de erfarna äldre nödvändigheten av att lämna tillbörligt rum åt de unga medlemmarna att utveckla kristligt mod, kraft och energi. Och alla dessa, de äldre och de yngre, de erfarna och de oerfarna, måste lämna fritt rum till utveckling, de måste förstå kravet att få gå framåt och understödja alla goda strävanden.

Sådan är den kyrka, våra kinesiska kristna behöva. För en så beskaffad kyrka bedja de, för en sådan äro många villiga att offra sina liv.

Kristl. Studentvärldsförbundets sista konferens.

Den 4—9 sistlidne april höll Studentvärldsförbundet sin konferens i Peking. Den stora Tsinghua akademien ställdes till förbundets förfogande. Akademiens president och studenter omfattade konferensen med det livligaste intresse och understödde på allt sätt förberedelserna för den-

samma. Även Kinas dåvarande president Hsü och ex-presidenten, nuvarande presidenten, Li gåvo konferensen beskydd och mottogo dess medlemmar på ett synnerligen hjärtligt sätt.

De delegerade uppgingo till 764. Dessa representerade fem folkraser och 32 länder. Från utlandet hade 129 deltagare infunnit sig och från Kina 635.

Denna konferens var den första, världsförbundet hållit i Kina, och den första, som hållits efter krigets avslutande. Den häftiga agitation, som sattes i gång emot den av ligan för religionens och kristendomens avskaffande, minskade ej alls konferensens inflytande.

Konferensens huvudtema var »Kristus och världens återuppbyggande». D:r J. R. Mott framhöll, att denna konferens stode som ett ojävigt bevis för, att det enhetsband, som sammanhöll de kristna, vore starkare än alla krafter, som verka söndrande i världen. Här voro nu i broderlig endräkt samlade medlemmar av alla folk, som för ej länge sedan kämpade som fiender mot varandra.

Från Ryssland hade kommit flera, som genomgått förföljelsens heta eldugn, och som visste att berätta om en hård kamp mot antikristliga makter. Från Mongoliet hördes en röst bedjande om evangelii ljus för sina landsmän i deras djupa mörker. Fröken Das från Indien talade med stark hänförelse om Österns längtan efter att på det sätt, som är egendomligt för dess folk, få evangelium. Östern nöjer sig ej längre med att leva på de gamla kristna folkens erfarenhet. Österns folk vill känna, vad djup personlig gemenskap med Gud betyder för själen. Intensiv nationalism, starkt nit, djupt uppskattande av andliga värden och en stark känsla av den osynliga världens verklighet präglade alla yttranden från Indien.

Under konferensen kom man gång på gång tillbaka till den brännande frågan om hur den inhemska kyrkan bör gestalta sig för att kunna införa sin mission ibland det egna folket. Man behandlade vidare sådana frågor som: Vetenskap och Kristendom, Kristus och filosofien, Kristus och kulturen, Demokratien och kristendomen. De ämnen, som framkallade det livligaste tankeutbytet, voro kristendomens förhållande till kapitalismen och till kriget.

Delegerade från olika länder sökte genom särskilda möten lära känna och förstå varandra. Sålunda sammanträdde Kinas och Japans delegerade för att samtala om det inbördes förhållandet mellan deras länder. Kinas och Englands representanter sökte också i frid komma till samförstånd. Koreaner och japaner anordnade gemensamma bönemöten. Engelsmän och indier, tyskar och fransmän sammankommo för att gemensamt inför Gud finna den »övermåttan härliga vägen».

I Kristus och för Kristus var hela denna ungdomsskara samlad, och helt visst kommer detta möte att föra Guds rike fram till ännu större segrar i världen.

E. F.

Johannes Aspberg.

Johannes Aspberg föddes d. 28 aug. 1899 i Bodens stad, Norrbotten. Föräldrarna äro predikanten E. Aug. Aspberg och hans maka, född Fällgren.

»Alltifrån min spädaste barndom», skriver Aspberg i sin ansökan, »har jag ägt den lyckliga förmånen att ständigt vara buren på förbönens armar, tidigt fått lära känna den store Barnavännen och lära att i bön framlägga mina små bekymmer inför Honom.»

Johannes Aspberg.

Ehuru barna- och ungdomsåren sålunda förflöto i det yttre oklanderligt kom unge Aspberg alltmer till insikt om, att han i själ och hjärta stod främmande för det liv, som är av Gud. Han betecknar sitt liv under denna tid som den durkdrivne **fariséens.**

Under våren och sommaren 1918 kom emellertid den stora vändpunkten. Mitt under brådskande arbete och dagligen omgiven av en från andlig synpunkt allt annat än gynnsam atmosfer utförde Herren sitt stora under i vår unge väns själ. Härom skriver A.: »Någon ens den ringaste yttre eller inre anledning därtill vet jag ej om, utan Herren ingrep direkt personligen i mitt liv och lät mig förnimma, att ett liv i egen kraft leder till fördärvet lika säkert som för dem som aldrig ägna en tanke åt sin eviga välfärd. Jag böjde mig inför Herren och bekände min stora syndaskuld, som kändes allt svårare ju mer jag tänkte på, att jag så länge förkastat n å d e n och fick så förlåtelse och frid på blodets grund.»

Läsåret 1918—19 genomgick Aspberg Grans Lantmannaskola vid Öjebyn och inträdde sedan hösten 1919 vid Sv. Bibelinstitutet. Efter slutade studier därstädes har A. studerat vid Kina Inlands Missionens utbildningsanstalt i London och vid Menighetsfakulteten i Kristiania, varest han vistats ungefär ett läsår. Genom självstudier har A. därjämte förvärvat högst aktningsvärda kunskaper, särskilt språkliga.

Den 16 juli avskiljdes Johannes Aspberg till missionär i sin hemstads kyrka och den 25 augusti avreser han, vill Gud, till Kina från Marseilles med S. S. Azay Le Rideau. Vi innesluta den unge missionären i missionsvännernas förböner.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

Missionshögtid i Boden.

Norrland skall man se i strålande högsommarsol. De mörka skogarne och de väldiga vidderna synas kunna dricka in en oändlighet av ljus och sol. Allt sjuder av liv. Är än sommaren kort däruppe äro livets och ljusets krafter dess mer verksamma. De unna sig knappast någon ro ens under nattens timmar. Den ljusa sommarnatten i Norrland är även den full av ett förunderligt liv och ett obeskrivligt behag.

Under denna högsommarens undersköna tid fingo vi fira vår missionshögtid. I Övre Luleå kyrka i Bodens stad invigdes predikanten A. E. Aspbergs son, Johannes Aspberg, d. 16 juli till missionär. Rik på minnen var den gamla helgedomen, men en *sådan* högtid som denna hade aldrig förr firats inom dess murar. Talrika skaror hade ock samlats i kyrkan och en ovanlig stillhet och stämning präglade hela högtiden. Guds Ande förnams dyrbart nära när ordet i högmässan förkunnades och än mäktigare blev stämningen när invigningen ägde rum.

Denna akt förrättades av vår missions vördade vän och ombud pastor emeritus E. Laurell. Det tal han då höll hoppas vi få införa i nästa n:r av S. L. Det var en mäktigt gripande stund. När assistenterna, kontraktsprosten Nordenstam, predikant Aspberg, direktör Hallencreutz, handl. Johansson, direktör Gillgren och undertecknad läste sina minnesord och när den unge missionären sedan med hög och tydlig röst inför sin hembygds samlade menighet bekände sin kristna tro och därefter genom händers påläggning avskiljdes till sitt kall rådde en ljudlös stillhet i den stora kyrkan.

I ett referat i en platstidning läses följande:

»Den gripande akten kom månget öga att tåras. När man skiljdes i solig högsommardag förnams det att »Kristi rike varar och sig alltmer förklarar». Högtidligheten, den första i sitt slag inom Överluleå församling, övervars av stora människoskaror, däribland besökande från Älvsbyn och Nederluleå. Akten slöt i kyrkan med avsjungande av den mäktiga missionspsalmen »Din spira Jesus sträckes ut» etc.

På e. m. var missionsafton anordnad i Församlingshemmet. Det blev en oförgätlig missionsstund varvid förutom de föredrag, som höllos, flera talare lämnade den nyinvigde missionären minnesord.

Även på måndagsaftonen var en missionsstund anordnad. Och sedan voro även dessa dyrbara missionsdagar till ända.

N. H—n.

Från redaktion och expedition.

Rådgivande ledamot i kommittén.

Kamrer *J. E. Redell*, som under flera år stått som ordinarie ledamot i kommittén men på grund av svårigheten att få tid för bevistandet av de ordinarie sammanträdena såg sig nödsakad avsäga sig detta uppdrag, har beredvilligt mottagit kommitténs kallelse att fylla en av de vakanser som uppstått i de rådgivande ledamöternas led. Så förfaren i S. M. K:s arbete och förhållanden, som kamrer Redell är, är det med mycken tillfredsställelse vi härmed meddela, att vi hädanefter få räkna honom bland S. M. K:s rådgivande ledamöter.

Nya ombud.

Följande personer hava mottagit kallelse att vara ombud för Svenska Missionen i Kina: fru Anna Eriksson, *Laxå*, fru Hanna Nilsson, *Sävsjö*, fru Elin Hedengren, Lanna, *Hidingebro*, folkskollärare Emanuel Ahrén, *Norrköping*, kassör Gustav Törnqvist, *Norrköping*, lantbrukaren Elis Andersson, Fröberga gård, *Norrköping*, musikdirektör H. Gillgren, *Djursholm*, fröken Louise Ulff, *Stockholm*, kyrkoherde Axel Påhlman, *Rök*, läraren Josef Linder, *Höganäs* (nedre), fröken Edit Olsson, *Lerberget*, fröken Linnéa Karlsson, *Murjek*, fru Hanna Ekström, *Katrineholm*, fru Emelia Westerström, *Djursholm*, mekanikern Sigfrid Arvidsson, *Höganäs* (övre), prostinnan Karin Lundqvist, Herrhult, *Stjärnhov*.

Hemförlovad.
Meddelande har ingått, att Herren till sig hemkallat ett av S. M. K:s värderade ombud, kyrkoherden i Svartorp och Lekeryd, *Svening Henriks.* Med djupaste tacksamhet minnas vi och många med oss denne trogne Herrens tjänare. »I salig trosvisshet insomnade han i sin Frälsares armar». Vi unna den trötte kämpen denna sällhet och vila. Låt oss ej i vår förbön glömma dem som stå sörjande vid hans grav.

Missionär Carl F. Blom
har vid den kristna nationalkonferensen i Shanghai invalts i dess styrelse. Han är den ende svensken i nämnda styrelse och den ende manlige missionären bland Kina Inlands Missionens missionärer förutom direktorn, mr Hoste, som där får säte. Vi tillönska missionär Blom välsignelse och framgång i denna ansvarsfulla och hedrande uppgift.

Hemkomna missionärer.
Den 9 juli anlände doktorinnan *Maria Berg* och hennes dotter fröken *Ester Berg* till Stockholm. Resenärerna hade haft en alltigenom god hemresa. Vi hälsa dem hjärtligt välkomna och tillönska dem rik välsignelse från Gud i hemlandet.

Missionärer på resa.
Meddelande har ingått att missionärerna *Oscar* och *Gerda Carlén* samt fröken *Fr. Hallin* avrest från Shanghai med ångaren »Delta», d. 17 juni, ej »Kashmir», som förut uppgivits i nr. 7 av S. L. De resa över London och hoppas anlända till hemlandet omkring d. 6 augusti.

Utresande missionärer.
Vi bedja få hänvisa till S. L. n:r 7, rörande denna sak.

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelse- och böneämnen.

Kinas Kristna kyrka, s. 146.
Den kristl. stud. rörelsen, 147.
Johannes Aspberg, s. 149.
De nya led. i kommittén och ombuden, s. 150.
Missionärernas resor, 150.
Det maced. ropet fr. fältet, s. 153—160.

BREVAVDELNINGEN

Resebrev IV.

Kikungshan—Stockholm.

Port Said den 11 April.

Vi stå just i begrepp att lämna denna plats och begiva oss ut på Medelhavet. Så säga vi då farväl till Orienten och befinna oss ännu en gång i Europa.

Färden över Röda havet tog oss fem dagar, inberäknat Suezkanalen. Väderleken var ovanligt kylig, och vi bereda oss på ännu kallare väder då vi anlända till Europa. Vid vår färd genom Suezkanalen passerade vi en plats som heter Kantara och som under kriget var engelsmännens viktigaste plats i dessa trakter i kampen mot turkar och araber. Då byggdes en järnväg härifrån direkt till Jerusalem. Förut var platsen en öken, nu en lika till synes blomstrande stad. Vi kunde tydligt se det stora soldatlägret och en mängd mörsare, kanoner och järnskrot, samt stråltrådsnät, allt minne från krigets blodiga dagar.

Anlända till Port Said besökte vi den Svenska Missionen därstädes. Densamma är härligt belägen i arabstaden, alldeles vid havet. Fröken Eklund mottog oss vänligt och vi sågo flera av eleverna i deras olika klasser. De allra flesta voro flickor, endast några få små gossar sågo vi. De sjöngo för oss och repeterade ur minnet åtskilligt, som allt var »arabiska» för oss kineser. Helt oförmodat påträffade vi där missionär Liedén från Indien. Han hade just återkommit från Jerusalem och kunde ej nog beprisa skönheten där just nu. Särskilt betagen var han i Nazaret. »Där skulle jag vilja bo», sade han! Vi hoppas att hemma i Sverige få sammanträffa med fröken Maria Eriksson och höra mera om arbetet bland muhammedanerna i denna för övrigt så litet tilltalande stad. »Ha ni några rickshaws här?» frågade jag en fransman, som visade oss vägen. Han såg på mig förvånad. Till slut gick det upp ett ljus för mig. Vi voro ej längre i

Asien, där människokraften är så billig. Nej, här drages man ej av människor. I stället stego vi upp på Port Saids enda spårvagn, en öppen vagn, dragen av tvenne mulåsnor på en linje som var *betydligt* smalare än Jönköping—Gripenbergsbanan, och då kan läsaren tänka sig hur pass »bred» den var. Men framåt gick det, tack vare den gamle turkens händighet med sina fyrfotingar!

*

Då skeppet seglade ut från hamnen foro vi förbi den genialiske skaparen av Suezkanalen, Ferdinand de Lesseps, ståtliga staty. Med sin högra arm utsträckt mot kanalen tyckes han vilja säga: »se här, detta är mitt verk!» Ute på redden, ej långt från hamnen, sågo vi masterna av tre torpederade skepp, som stucko upp över havsytan. Flera funnos i närheten. Det säges att utloppet från Port Said var en av de mest farliga farleder under kriget. Likt glupska hajar vakade här undervattensbåtarna på sina offer. Nu påminte masterna med sin korsform om korset på en grav. Och vem kan tälja huru många som slumra därnere på havsbottnen, väntande på den sista basunens ljud, då havet skall giva igen sina döda!

*

Påskdagen landade vår båt i Marseilles redan klockan sex på morgonen. Detta gav oss tid att få vårt resgods tullbehandlat, ombesörja detsammas avsändande till stationen och att intaga vår sista måltid på båten innan gudstjänsterna i de olika kyrkorna togo sin början. Vi togo farväl av våra medresande, »tryckte handen», (ej tom!) på våra uppassare, som alltid varit mycket påpassliga, men ej minst så den sista dagen, och lämnade så med glada och tacksamma hjärtan det skepp, som under fem veckor varit vårt hem och som fört oss lyckligt fram över de vida haven.

De bekantskaper man stiftar på en båtresa äro i allmänhet ganska ytliga, men man fäster sig dock mer eller mindre vid somliga. En skotska och en irländare, båda missionärer i Mandsjuriet, voro våra mera intima vänner. Frun som var änka, hade under kriget förlorat en son i Frankrike, sin man förra året och sin vänstra hand på grund av blodförgiftning för ett par år sedan! Dessa vänner gjorde oss sällskap till det norska sjömanshemmet, där vi voro väntade, och som förestås av en fru Mikkelsen med sina tvenne döttrar. De långvariga gästerna till ära hade den svenska flaggan hissats! Vi kände oss vara på »skandinavisk» botten!

*

Efter att hava besökt den engelska gudstjänsten och på e. m. sett oss omkring litet i staden reste vi klockan 11 på aftonen från Marseilles med Genève som mål. Våra vänner sedan många år tillbaka, doktor och fru Fries, hade vänligt inbjudit oss att gästa deras hem, då vi reste igenom staden, en inbjudan som ej behövde förnyas! I Marseilles hade vi sammanträffat med missionären fröken Ragnhild Persson från Indien och hennes papegoja, vilken hon medtagit från Indien och som påstås kunna tala trenne språk. Då tåget ångade in på stationen stodo våra vänner oss där tillmötes och under en hel veckas tid rönte vi hos dem den allra största gästfrihet, vänskap och kärlek. För femton år sedan hade vi den stora förmånen att få mottaga dem som gäster i vårt hem i Kina, nu återgäldade vi visiten! Familjen Fries har ju, så att säga, under en lång följd av år varit hela Sveriges gemensamma egendom. De äro därför så väl kända, att något ytterligare ej behöver sägas, blott det, att då de flyttade från Sverige synas de hava tagit med sig sitt hem som det var, från och med sin trotjänarinna till möbler m. m. som påminde om det gamla Stockholmshemmet. Här, i den nya omgivningen, sprida de alltfort omkring sig en Jesu Kristi vällukt och söka på allt sätt gagna sina landsmän och bereda dem glädje och välsignelse i deras gästfria hem.

»Ljuset lyser i mörkret.» Detta är sta-

den Genèves valspråk. Man ser det inristat på olika monumentala byggnader och minnesmärken. Att beskriva Genève vore av mig förmätet. Omgiven av alperna och Jurabergen och genomfluten av Rhônefloden, är det en av de vackraste städer i världen. Man ser sig aldrig mätt på vare sig de härliga parkerna, de gamla minnesrika byggnaderna, den breda, brusande floden eller de höga bergen med den vita snön på sina hjässor. Allt är så rent och fint och alla så ytterst artiga och vänliga. Men Genève har ju för den protestantiska kristenheten sitt särskilda intresse. Här verkade Calvin och i alla tider sedan dess har staden räknats som en härd för protestantisk kristendom och ett säte för vetenskap och konst.

I våra dagar drager ju staden hela världens uppmärksamhet till sig på grund av att Nationernas förbund här har sitt säte. Dessförinnan avlade vi ett besök hos dr Fries i K. F. U. M:s världsförbunds lokaler, varifrån en hela världen omfattande verksamhet bedrives. I går besökte vi museet och beságo bland annat en mumie som var omkring fyratusen år gammal, märkvärdigt väl bibehållen. Vi sågo ock en från Egypten hemförd stenbild av Ramses II, han som förtryckte Israels barn. I Calvins kyrka avlade vi ett besök. Den är alldeles fri från prydnader av yttre slag. Förut var den ju en katolsk kyrka, men vid reformationen rensades den från alla altaren och bilder. Vad som fanns kvar, såsom kyrkobänkar och predikstol, var av utsöktaste arbete och i utmärkt gott skick. »Calvins stol» står nedanför predikstolen och i densamma satte jag mig en stund!

*

Måndagen den 24:de april lämnade vi Genève och anlände, efter en god resa till Sassnitz på tisdagsaftonen och till Malmö samma dag klockan 10 på kvällen. Här stannade vi tvenne dagar och fingo tillfälle att övervara försäljningen för S. M. K. Våra och missionens trofasta vänner, grosshandlare och fru Sundell, vars hem och hjärtan alltid stå öppna för Guds vänner, mottogo oss på det allra hjärtligaste. Så voro vi då ännu en gång hemma i vårt älskade fosterland!

»Sverige, Sverige, Sverige, fosterland,
vår längtans bygd, vårt hem på jorden!
— — — — — — — — — — — —
du land, där våra barn en gång få bo,
och våra fäder sova under kyrkohällen.»

Efter några dagars uppehåll hos släktingar anlände vi så till Stockholm tisdagen den 2 maj. Våra tvenne söner, övriga släktingar och vänner mötte oss och gåvo oss ett så varmt och kärleksfullt välkommen. »Han ledde dem på en rätt väg, så att de kommo till en stad där de kunde bo. De må tacka Herren för hans nåd och för hans under med människors barn.»

Guds godhet och människors kärlek förpliktar. Vårt hjärtas bön och önskan är att på ett rätt sätt kunna omsätta och förvalta all godhet som bevisats och allt fortfarande bevisas oss.

I Herren förbundna
August och *Augusta Berg.*

*

En hälsning från de kvinnliga missionärerna.

Till missionens vänner!

»Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre, att han sänder arbetare till sin skörd.»

De kvinnliga missionärer, som vid årets konferens voro samlade för att överlägga i viktiga frågor rörande arbetet bland Kinas kvinnor, uppdrogo åt mig att till alla missionens vänner i hemlandet frambära en våra hjärtans djupa vädjan. Vi önska, att den av Guds helige Ande så finge form, tyngd och kraft, att, då ni nås av densamma, ett samfällt rop må uppstiga till vår Fader i himmelen, ett rop som på ett särskilt sätt gör eder ett med hans egen vilja att giva och välsigna. Herren behöver denna eder brinnande bön för att härute kunna fullborda sitt verk, för att kunna lösgöra de krafter och uttaga de människor, som behöva insättas i detsamma.

Bedjen om arbetare för den myckna skörden bland kvinnorna på vårt fält! Behovet såväl av kinesiska bibelkvinnor som av kvinnliga missionärer hemifrån är skriande. Bedjen, att Guds Ande må låta sitt ljus falla på dem härute, som han har utvalt, och göra dem villiga att helgas för kallet. Men bedjen även, att dessa må få möjlighet till nödig utbildning genom att bibelskolor för kvinnor snart må kunna komma till stånd. Vi veta, att många hemma redan ha frågan lagd på sina hjärtan, och vi tacka Herren därför. »Bedjen och I skolen få», säger ju Jesus. Huru tacksamma äro vi inte för de nya sändebuden hemifrån. Men huru väl vi behöva ändå fler, bevisas kanske bäst av att, då dessa blivit placerade, det ännu fanns minst tre av våra missionsstationer, som hoppats på en väl så nödvändig förstärkning. Tänk så på huru uppgifterna på varje station ständigt växa samt på de möjligheter, som finnas att bryta ny mark och vi måste bedja: »Sänd ut dina vittnen, o, Herre!» — Tiden hastar. Vem kommer till hjälp? Dyrbara själar dö i mörker. Vi räcka ej till. Dessa tusen och åter tusen kvinnor måste ju uppsökas och framdragas i ljuset, en och en, instängda som de äro inom hemmens trånga murar.

Nog veta vi väl, att det ej i första rummet beror på antalet människor utan på den Ande, som verkar allt. Bedjen därför, kära syskon, också med förnyad styrka för oss, som redan stå härute, att vi ständigt må fyllas av den Heliges Andes kraft. Bedjen om en väckelse, ett Andens regn från ovan! Vi törsta därefter. Det skulle spränga murar både på det yttre och det inre livets områden.

»Allt vad I bedjen Fadern i mitt namn, tron att I fån det, så skall det ske eder.»

Med varm hälsning från alla kvinnomötets deltagare.

Eder i Herren tillgivna
Karin Landin.

*

"I 40 långa år har jag sökt efter denna väg".

Fru Sekine Sandberg har sänt oss följande i hög grad uppmuntrande brev, som ger anledning till både tacksägelse och förbön. Vilken nåd att vi, mitt ibland all sjudande oro i Kina, få så den ädla säden i efter frälsning hungrande människors hjärtan.

Nu äro vi ett gott stycke inne på det nya året, men det kinesiska nyåret, som just har börjat giver en icke ringa feststämning över det hela. Vi ha varit på nyårsbjudningar hos flere av de troende. Vad deras goda mat smakar gott!

Så började evangelisationsveckan de första dagarne på det nya året. Den har varit ett dagligt böneämne de sista veckorna. Vi vänta ju så mycket av den, och det ha vi ju rätt till. Just under den veckan pågår det allra största såningsarbete över hela Kina. Alla församlingsmedlemmar, som möjligen kunna skola då gå ut och vittna om Herren, dela ut traktater och sälja böcker.

Efter gudstjänsten i kyrkan samlades vi i gästrummet till rådplägning. De skulle gå ut två och två. Flere av kvinnorna skulle taga skolflickor med sig och gå ut åt landet. Alla fingo de ett paket böcker och traktater med sig. Så överlämnade vi varandra åt Guds nåd. Själv reste jag till en familj på landet, som har varit troende i över 30 år. På sista tiden har det varit mycket ledsamt med dem. Mörkrets furste har fått råda. I stället för kärlek har bitterhet och hat fått råda där till den grad, att hela familjen höll på att slitas sönder. Orsaken är, att de ha en fosterson, som har rumlat och spelat och förstört penningar. Församlingens äldste och diakoner ha gjort allt vad de kunnat för att åstadkomma någon förbättring. Vi ha ideligen bedit att Gud måtte gripa in. Lovad vare Gud! Han hör bön. Jag kom just dit under det att familjen höll på att äta frukost. Genast jag kom in förstod jag att det var bättre, ty hela familjen satt vid spiseln och åt. Efter frukosten, då vi kvinnor kröpo upp på »kangen» för oss själva, sade gamla farmor, som är 81 år: »Nu ha vi 'p'ing an' (frid) här, tack, gode Gud!»

Efter middagen samlades alla familjemedlemmarne, och vi hade ett så gott möte. Vi samtalade över 3 Mos. 6: 1—13.

Då vi sedan bådo, sade hustrun ungefär så här: »Gud, du vet, att elden, kärleken hos oss har hållit på att slockna, därför att vi ej tagit bort askan på vårt altare. Ännu finnes litet liv kvar. Blås upp elden, att den må brinna».

Nästa dag reste jag till vår utstation Ani. Anlände rätt tidigt på morgonen, men redan då fann jag stationen låst, och grannarna sade, att vårt folk hade gått ut mycket tidigt åt landet för att predika. Jag fortsatte till en troende familj i staden, men mannen hade redan gått ut för att utså livets säd. Hustrun, som just fått en liten gosse, var hemma och såg efter dörren. Så gick jag till en annan troende familj. Där fann jag bara den gamla hemma. Husfadern, hans hustru och son, alla troende, voro alla ute på landet och predikade. Jag bad den gamla gå med mig till ett hedniskt hem där i närheten, och det gjorde hon. Vi blevo så vänligt mottagna, och lyssnade så gärna. Den unga sonhustruns far blev döpt i höstas, så det var så lätt att bli förstådd. Då jag frågade, om hennes far nyss hade hälsat på henne, sade hon: »Inte på flera dar, ty han har så brått med att vara ute och predika.» Då vi gingo hem mötte vi en hel del av våra seminarieelever, som kommo från byarne efter en dags såningsarbete. På detta sätt fortsattes det dag efter dag.

I vår stad hade evangelisterna satt upp ett stort tält på själva marknadsplatsen. Från morgonen till sena aftonen förkunnades här livets ord för skaror av uppmärksamma lyssnare. Då jag kom hem på fredagskvällen berättade vår kock, som hade hjälpt till i tältet, at det hade kommit en kvinna varje kväll och satt så tyst innanför dörren och lyssnat så uppmärksamt. Följande dag gingo bibelkvinnan och jag ut i staden och sökte upp kvinnan. O, vilken sökare efter sanningen! Hon berättade, att hon varit vegetarian, men ej funnit vad hon sökte. Nu tyckte hon, att hon hade just kommit till den väg hon sökte. Då vi talade med henne, drack hon in varje ord. Inte ett ord ville hon gå misste om. »Men hur skall det gå», sade hon. »Jag är ej den bestämmande i hemmet. Avgudarne måste ut, om jag skall komma in på livets väg. Tänk, i 40 långa år har jag sökt efter denna väg. Då jag gick förbi tältet, som var fullt med män,

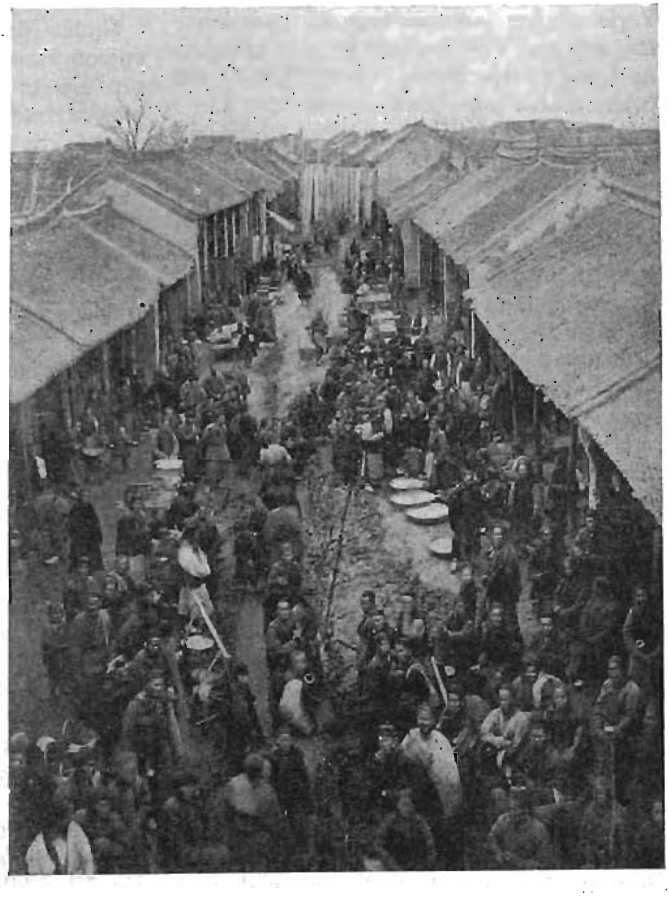

Gata i Kina.

hörde jag så underbart tal, så att jag måste gå in och sätta mig, fastän jag var ensam kvinna. Nu har jag varit med varje kväll. På dagen sitter jag i vår handelsbod, men på kvällen är jag fri.»

Nu är vår innerliga bön att denna sökande själ måtte komma till ljuset.

Då evangelistveckan var slut, kände jag något visst tomt. Ack, om den hade varat hela året! Det var som en eld, som brann och spridde sig i gator och gränder, in i hemmen, ja rakt in i hjärtat på människorna. O, må denna aldrig slockna!

Nu ha flere veckor gått. Ännu har jag ej fått tid att avsluta mitt brev. Vill nu bara tillägga, om kvinnan som kom till tältet varje kväll, att i hennes hjärta spirar nu den ädla säden upp så underbart skönt. Varje söndag kommer hon till gudstjänsten, och hon har fått fyra av sina grannar med sig. Varje tisdag ha vi möte i ett troende hem nära intill hennes. Dit kommer hon alltid med. Även hennes grannkvinnor komma med.

Nu är det söndag afton. Vårt folk har gått till sånggudstjänsten i kyrkan. Jag är hemma och ser efter dörren. I dag var kyrkan full till sista plats på kvinnosidan. O, om de blott ville låta Guds Ande tala till sig! Jag hör en röst som säger: »Hur ofta har jag ej velat församla dina barn såsom hönan sina kycklingar under sina vingar, och I haven icke velat»!

Med en så hjärtlig hälsning. I Jesu kärlek förenade. *Sekine Sandberg.*

*

Genom lidande till seger.

Från vårt Honandistrikt meddelar missionär O. Beinhoff följande, som är både uppmuntrande och till förbön manande:

Året 1922 började med en mycket lovande evangelisationsvecka i Mienchih. Den leddes av några unga män, som kommit hem efter avslutade studier i Yuncheng. På förmiddagen samlades de till en bibelklass och eftermiddagarna och aftnarna voro uteslutande ägnade åt evangeliska möten. Varje afton var kapellet fullsatt. De unga dryftade spörsmål, som rörde sig i den stora folksjälen. Kinas nutida läge är sådant, att det erbjuder tillfällen till tankeutbyte i många frågor för dagen, vilka oftast lösa sig av sig själva, då människan kommer till tro på en levande Gud. Under evangelisationsveckan begagnade vi oss av min laterna magica för att samla folket. Vi hade en inträdesavgift, som erlades vid ingången. För motsvarande värde fick varje besökare ett visst antal böcker eller evangeliedelar. På så sätt gick vårt bokförråd åt. En afton inbjödos vi till en av stadens skolor och fingo där tillfälle att förevisa våra bilder inför en helt annan publik. Frukt fingo vi också snart se efter evangelisationsveckans slut. Vi kunna visa på direkta resultat som en frukt av de unga männens hänförda förkunnelse.

Under det gångna kvartalet har vår uppmärksamhet på ett alldeles särskilt sätt ägnats åt de distrikt, där vårt nödhjälpsarbete bedrevs förra året. Vi sådde då på en förhoppning. Denna förhoppning har ej kommit på skam. Medel ha utanordnats av »The Milton Stewart Evangelistic Fund» till underhåll av män och kvinnor lämpliga för ett sådant arbete. Vi organiserade tre olika evangelisationsgrupper att operera på sådana platser, där vi från förra årets erfarenheter visste, att ett sådant arbete skulle bära rika frukter.

I byn »Rent'suen», två svenska mil N. O. från Mienchih hade nöden varit mycket stor. Många av platsens kvinnor hade i kvinnoasylerna fått hjälp till både kropp och själ. Flera hundra unga män, som nästan givit upp allt hopp om räddning, fingo arbete vid flodprojektet i Mienchih och därigenom lyckades de rädda både sig själva och sina familjer. Man kan lätt tänka sig, att i en sådan trakt arbete i evangeliskt syfte faller sig ganska lätt. Här opererar nu evangelisationsgruppen n:r 1. Mienchih församling har redan på denna plats ett litet kapell, som nu visar sig vara alldeles för litet. Särskilt kvinnor strömma dit och dra sina män med sig. Våra bibelkvinnor ha också varit där och gått omkring i de angränsande byar-

na och haft katekesundervisning för sådana, som hunnit till sådan mognad.

Naturligtvis har förföljelse också uppstått mot dessa, som brutit mot fädernas seder och bruk. Tvänne unga män ha på ett alldeles säreget sätt modigt utstått den mest grymma förföljelse. En av dem tog sin tillflykt till Mienchih, ity hans bröder hade för avsikt att begrava honom levande. Han hade till några av de troende anförtrott sin hustru och sitt lilla barn. Detta frampressade tårarna i vår evangelists ögon. Sedermera har han visat, att även inför en sådan död förnekar han ej sin nyfunne Frälsare. En annan ung man har knappast vågat vistas i sitt hem av sjöng och talade på en marknad sammanträffade han med en av sina bröder. Med bistånd av platsens män slog denne honom då så hårt, att han måste fly för att rädda sitt liv. Sedan kom han hit till oss i Mienchih för att söka hjälp och tröst. Jag kunde blott hänvisa till Apostlagärgärningarne och visa honom, vilka förföljelser, som Herrens vittnen i forna dagar fingo utstå. Han fick så gå hem igen utan något egentligt löfte om yttre beskydd. Nu har han kämpat igenom sin kamp, och hans familj inser, att det är omöjligt med maktmedel förmå honom övergiva sin nyfunna tro. I den trakten är folket särdeles vilt. Den ligger nära

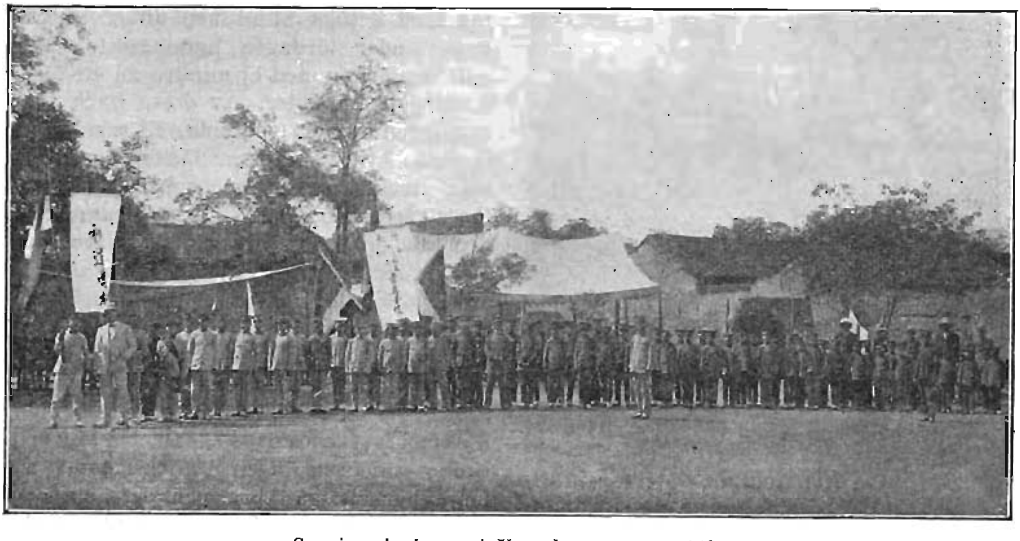

Seminarieelever i Yuncheng, se s. 159.

fruktan att bli ihjälslagen av sina allra närmaste släktingar. De funno för lämpligt att åtminstone på den dag, då familjens fädernegrav enligt kinesisk sed måste besökas passa på och på honom utföra sina förföljelseplaner. Den unge mannen passade på att mycket tidigt gå till graven och enligt kristen sed putsa och pryda densamma för att därmed kunna säga, att även han visat sina hädangångna fäder vördnad. Men en storm av förföljelse utbröt nu, ty nu menade de, hade de all orsak att hämnas. När han en dag stod och bergen och är ett tillhåll för rövare och sådana, som ha fallenhet för ett löst liv. Det är i denna trakt, som vi nu både så och skörda. »Genom lidande till seger», heter det i en sång, och där det går för lätt, där blir det nog ingen betydelsefull seger för Guds rikes sak.

Den plats, där evangelisationsgruppen n:r 2 arbetar liger 1½ svensk mil öster om Loning. I San-siang var det, som jag i mina ungdomsår i Kina tidigt en morgon skulle stiga upp på en sten i köpingens centralgata för att med stapplande tunga förkun-

na Jesus Kristus, då plötsligt trummor och trumpeter ljödo till uppbåd för att köra ut den »utländske djävulen». Det var då, som min kameraväska på ryggen, mänskligt sett, räddade mitt liv. I den trodde de arma människorna att det fanns allt möjligt och omöjligt ont, som i ett nu kunde komma den främlingshatande köpingens innevånare till godo. Nu är det annorlunda. Samma organisation, som då lät trummorna ljuda till förföljelse har nu så gott som inbjudit våra män att förkunna evanelium på platsen och varit oss behjälplig med att låna oss bord och bänkar. En

Kvinnoasyl. *Foto O. Beinhoff.*

liten grupp av något över ett tiotal har här kommit till tron. Grunden till en utstation är redan lagd. Här har evangelium rönt det bittraste motstånd under dagar, som gått, men har nu på ett påtagligt sätt mottagits av alla.

Den tredje evangelisationsgruppen arbetar i Lingpao-trakten. Två svenska mil söder om Lingpao ligger en mycket stor köping, som nu får höra evangelium. Våra evangelister säga, att flera redan antecknat sig som sökare.

Vid sidan om det manliga evangelisationsarbetet ha vi organiserat en kvinnlig evangelisationsgrupp, som nu i dagarna börjat sitt arbete. De komma att i huvudsak ge sin uppmärksamhet åt de kvinnor, som åtnjöto undervisning i kvinnoasylerna i fjol. Här hoppas vi finna ett tacksamt fält för evangelie förkunnelse. Från Loning har redan inrapporterats, att varje söndag strömma kvinnor in från landsbygden, och de krafter som finnas kunna ej på långt när möta behovet på den platsen.

Under kvartalet ha tvenne stormöten hållits. Det ena hölls i medio av mars i Loning av äldste Chin. Jag var förhindrad att närvara. Han fick därför själv leda mötets förhandlingar. Det torde vara första gången en kinesisk äldste i vår mission leder ett sådant möte. En vecka efter detta möte hölls en konferens i Shiht'suen med äldste Chin som ledare. Själv kunde jag blott besöka Shiht'suen under söndagen. Under lördagen hade äldste Chin haft dopförhör med ej mindre än ett femtiotal dopkandidater. Av dessa hade församlingen antagit trettionio. Ej mindre än tjugunio kvinnor döptes. Detta var en direkt frukt av kvinnoasylverksamheten förra våren. Under den gångna vintern har den lilla församlingen själv fått bära sina bördor och lyckats att upparbeta sig till en kraftfull organisation. De umgås nu med planer att skaffa sig ett eget hus, som är större än det, som nu utgör deras lokal. Under vintern ha de haft en egen gosskola med ett tjugutal gossar och en liten flickskola. Lärarens i gosskolan hustru sköter undervisningen i flickskolan. Så långt har allt gått bra, och det hela har växt utåt och inåt. Barnet har växt förbi sina föräldrar. Shiht'suen är nu i alla avseenden en kraftfullare församling än Mienchih, dess moder.

I Shanchow har bygget på en ny station med allvar börjat. Det har varit bekymmersamt att få allt material till platsen, som är så utblottad på byggnadsmaterial. Ledaren för arbetena är en man ifrån Wei Hwei fu. Vi hoppas få husen under tak, innan sommaren.

I Lingpao har arbetet skötts med framgång av äldste Wang från Mienchih. Må Herren välsigna honom i sin gärning där borta. Mienchih den 1 april 1922.

E. O. S. Beinhoff.

Skördetid i Yuncheng.

Från arbetet i Yuncheng i församling, skolor och seminariet meddelar missionär Landin:

Efter den tid av nöd och svår tid, som vi genomgingo under våren 1921 följde en rik och härlig skördetid både i andens och naturens värld. Den skörd som inbärgades under sommaren och hösten av säd och rotfrukter var den bästa på många år och hjälpte upp det ekonomiska tillståndet i alla våra distrikt, och de många nödhjälpsarbeten, som redan satts i gång och fortsatte hela hösten gåvo riklig arbetsförtjänst åt många tusen fattiga, som vi »ju alltid hava ibland oss». Därför var det med mycket stora förväntningar, vi började höstens arbete både i skola och församling.

Den första stora skördefesten blev vårt »stormöte» i oktober. Veckan före detsamma hade vi haft bibelkurs med dopkandidater. Men då vi skulle börja stormötet inträffade ett häftigt regn, så att på kvällen då mötet skulle öppnas, just inga ens från staden kunde komma. Likväl blev detta möte ett av de bästa jag har varit med om. Särskilt vittnesbörden, vilka voro upplyftande och trosstärkande, bidrogo härtill. Flera sökare vittnade om vad Gud gjort för dem, så ock flera skolgossar, allt såsom svar på bön och det icke blott i lekamligt hänseende utan framför allt i andligt. Av de 4, som mottogo dopet voro ett par direkta resultat av nödhjälpsarbetet, där de under våren deltagit i bibelstudier etc. Vid mötet beslöts att välja 3 diakoner och 2 äldste. Vid Presbyteriemötet i Puchow blevo valen fastställda men också Shih's avsägelse, varför sedermera endast en älste blev avskild.

Strax efter höstmötet kunde vi öppna en ny utstation i Siahsien, en stad omkring 3 svenska mil från Yuncheng. Länge ha vi hoppats att där få börja ett stadigvarande arbete, men först nu sedan vi under nödhjälpsutdelningen fått bryta mark och bana väg har detta hopp kunnat förverkligas. Det är äldste Tsao, som fick det arbetet på sin lott, och vi ha båda inför Gud sökt utbedja oss visdom och nåd att börja detta nya arbete så, att det så småningom kan bliva självunderhållande. Genom de erfarenheter han i början fick göra har han blivit rikt uppmuntrad, och vi ha redan flera sökare och intresserade där. På en annan predikoplats, där lokalen måste uppgivas, ha de troende beslutat att söka skaffa sig egen gård med hus för gudstjänsterna.

I staden Ani, där vi länge haft utstation, lovade två äldre troende att frivilligt och på egen bekostnad tjänstgöra som portvakter. Tyvärr har Satan på denna plats bragt en av de unga ledarna på fall, men flera nya sökare ha kommit till från landet däromkring. — I Kait'antsuen pågår fortfarande ett välsignelserikt arbete och nya sökare komma ständigt till, både bland män och kvinnor.

Honanevangelister, se s. 157.

Vid vårterminens slut utexaminerades 5 småskollärare, av vilka 2 tillhörde Augustanasynodens mission. Av dessa ha alla utom två ingått i skolarbete inom respektive missioner. De andra ägna sig åt studier eller annat missionsarbete.

Under höstterminen fingo vi även här erfara något av skördeglädje. Med avseende på den skara av nya elever, som sökte inträde i folkskolan och mellanskolan så överträffade den alla våra förväntningar både vad antal och kunskapsstandard beträffar. Och icke blott från våra missionsskolor kommo nya elever utan även ett stort antall från regeringens skolor. De nyintagna eleverna uppgingo till omkring 40, så att hela elevantalet blev 120.

Men skördeglädjen ökades ännu mer, då vi efter stormötet förnummo, att en väckelse begynte bland eleverna. Det var i synnerhet genom ett par elevers uthålliga bön för sina kamrater, som rörelsen syntes börja. Så småningom kommo allt flera att sluta sig till bönecirklarna, så att dessa uppdelade sig i ännu flera och snart var efter skoltidens slut varje rum upptaget för bön. Vi hade fruktat att de elever, som kommit från statens skolor skulle verka hämmande på rörelsen, men i stället fingo vi se huru dessa också mäktigt grepos, och vi tro att flera blevo verkligt omvända. Av våra äldre elever fingo flera erfara en andekraft, som visade sig i ett mera helhjärtat liv för Gud och i offer och bön. Läraren Kao, som vi så länge bedit för, blev ock förd ut till hel avgörelse samt blev till stor hjälp för de unga. Frukterna av Guds verk har visat sig i stor villighet att sprida evangelium till andra, i offer för Herrens verk, i ivrig bön för andra, och icke minst i villighet att underordna sig skolans regler etc. Under det andra skolor haft ständigt bråk mellan lärare och elever ha vi denna termin haft stor frid och kärlek inbördes. För allt tacka vi Gud och bedja om ännu mer av hans Andes verk ibland oss.

Vid höstterminens slut avgingo 3 elever från Seminariet. De äro nu i tjänst i var sin av våra tre provinser och tjäna Gud med nit och skicklighet. De tillhörde den sista klassen av den gamla ordningen. Nästa klass blir uppdelad i en predikant- och en lärareklass.

Behovet av våra skolor synes bliva allt större på grund av att regeringsskolorna intaga en mera direkt antireligiös ställning än förut. Provinsguvernören i Shansi har nu utfärdat förbud för småskolorna att hålla söndagsvila. Detta gäller givetvis blott statsskolorna. Regeringens bristande förmåga att skaffa medel för skoländamål gör också att många skolor måste stängas. Vi känna det därför så mycket viktigare att kunna giva de kristnas barn en kristen uppfostran och att åt den kristna församlingen utbilda ledare, som så småningom kunna övertaga ledningen och ansvaret för missionsarbetets fortsättande. Vi känna därför behov av att särskilt framlägga våra skolor för missionens vänner. Bedjen och offren även för dem!

Juncheng i mars 1922.

David Landin.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under 2:a kvartalet 1922.

Allmänna Missionsmedel.

April månad.

681. Auktionsmedel från Vetlanda Flicksyförening 600:—
682. Missionsmedel från Mora 50: —
683. Koll. i Värnamo, gm N. A. P. 50: —
684. H. B., Stblm 50: —
685. M. R., Hälsingborg, till någon missionärs hemresa 25: —
686. Till C. och E. Bloms underh.: fr. Korsberga 200: —, Björkö 75: —, Bäckseda 100: —, Sparb.-medel fr. Ulriksdahl 86: 33;
Till M. Lindéns underh.: fr. Björkö ungdomsfören. 95: —, Ulriksdahl 50: —, Sparb.-medel fr. Ulriksdahl 86: 33, Sparb.-medel fr. Näsby 168: 06;
Till J. Hultkvists underh.: fr. Björkö mf. 20: —, Ulriksdahl mf. 50: —, »Tackoffer 14 mars» fr. Vetlanda Ungd.-fören. 455: —, D:o fr. Ulriksdahl 93: 25. 1,478: 97
688. »Sparade tobaksslantar m. m.» 82: —
689. »Tionde» 10: 41
690. J. B., Stblm. 50: —
691. »Tackoffer 14 mars» från S. M. K:s syfören. Malmö 118: —
692. »Syster Ingrid» 10: 60
693. »Tackoffer i Skellefteå 14 mars» till E. Sjöströms hemresa 180: —
694. Koll. i Söderåkra 16 mars 37: 03
695. Stengöl och Spjutsbygds arbetsfören. 45: —
697. K. S., gm L. O., Kristinehamn 15: —
698. L. M. F. till Maria Nylin, Frida Prytz, Ester Jonssons underh. 1,350: —

699. Hj. S., Uppsala 50: —
700. Koll. i Lund, gm L. S. 47: —
701. » i Eslöv, gm D:o 48: —
702. »Löften» infriade på 50-årsdagen av G. L. till V. Westers underh. 50: —
703. S. J., Eksjö 150: —
704. Koll. i Sandsjö 26 mars 62: 28
705. » i Nässjö 42: —
706. » i Alingsås 100: —
707. A. E. P., Gtbg. 100: —
708. »Ps 23» » 125: —
709. Från försäljn. i Eksjö 516: 57
710. Koll. i Eksjö 104: 74
711. K. F. U. M:s mellersta distrikt, till M. Ringbergs underh. 750: —
712. Från U. Anderssons stärbhus, Bankeryd 50: —
715. M., Sthlm 100: —
716. »Onämnd», Norr Limsta, gm J. N. 10: —
717. E. J., Boden, till J. Asbergs underh. 100: —
718. »Annie» 10: —
719. H. J., Gripenberg 25: —
720. Från Bibelkursen i Gtbg. 2,050: —
721. »Onämnd», gm A. E. A., Boden 25: —
722. Allerums Mfg 75: —
723. Engelholms Luth. Missionskrets 50: —
724. L. R., Filipstad 3: 75
725. »Ett litet offer 14 mars, i Jesu namn» 45: —
726. »Ett litet offer 25 mars, av Th. R—m» 10: —
727. K. och J. B., Tranås 200: —
730. Från missionskursen i Umeå, gm O. F. 135: 75
731. J. J., Hälsingborg 50: —
732. Sparb.-medel från Medalby, gm A. J. 245: —
733. A. E., Laxå 15: —
736. »Vänner i Forsa Bruk, Offer 14 mars» 46: —
737. K. S., Flisby 50: —
738. »Ur B. S—s sparbössa» 5: —
741. Resebidrag från Adelsö, gm M. W. 25: —
742. —n 100: —
743. Syföreningen i Bygdeå 39: 20
744. E. H., Södertälje 25: —
745. Efterskörd från S. M. K:s högtidsdag 14 mars 12: —
746. Från bibelkursen i Norrköping 150: —
747. Resebidrag från d:o 25: —
749. Holmestads sykrets 100: —
750. E. J., Jönköping 100: —
751. Björnö Ungd.-fören., till M. Hultkrantz underh. 75: —
752. Sparb.-medel från E. N., Stblm 13: 58
753. Del av frkn Lotten Hagelins testam. 1,246: 10
754. B. och E. G., Sollefteå 25: —
755. Offer från Kinakretsen Umeå 74: 72
756. Koll. i Spöland 24 mars 17: —
757. » i Nyberg 25 mars 22: 29
758. » i Strand 27 mars 14: —
759. H. J., Strand 6: —
760. Från skioptikonförevisn. 28 mars i Bjurholm 36: 31
761. Koll. i Balsjö 30 mars 9: 20
762. » i Karlsnäs 31 mars 26: 69
763. » i Östersund 4 april 39: 66
764. Sparb.-medel fr. Innervik, till E. Sjöströms underh. 23: 15
765. D:o fr. A. och V. E., till d:o 4: 72
766. A. L., Skellefteå, »Offerkuvert» till d:o 10: —
767. En ny vän Skellefteå, till d:o 10: —
768. Koll. vid Kinamöte i d:o till d:o 30: —
769. M. Ö., Innervik, 20 april, till d:o 20: —
770. »Tacksamhetsgärd på 50-årsdagen, av M. H., Innervik 50: —
772. Koll. å K. F. U. K., Kristianstad 55: —
773. Vänner i Kristianstad, gm A. G. 40: —
774. M. P., Ange i stället för friex. av S. L. 7: 50
775. Hejde flicksyförening 30: 25
776. M. L., Hejde 5: —
777. Skolbarnens sparbössa, Hejde 10: —
778. »Ur Guds rika förråd» 10: —
779. E. L., Uppsala 10: —
780. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
781. Mal. 3: 10 7: 90
782. K. F. U. M:s uppsvenska distrikt, till O. Beinhoffs underb. 600: —
783. »Onämnd» Sala, ur sparbössan 10: —
784. Kinakretsen, Karlskrona 90: —
785. H. R., Uppsala, Sparb.-medel 20: —
786. J. A. J., Söderåkra 50: —
787. E. och H. Lj., Skövde 20: —
788. »Offerkuvert» fr. Fridhem, gm H. I. 8: —
793. »Tackoffer» 10: —
794. Hassle syförening 10: —
795. Sundsmarks syförening 5: —
796. Koll. i Hassle Missionshus, gm S. A., Brodderud 56: 07
797. Vänner i d:o till H. Anderssons underh. gm D:o 108: 30
798. Koll. i Mariestad, gm A. H. 200: —
799. »Onämnd» Gtbg 500: —
800. Offerkuvert från Vänner i Köping, gm A. H. 12: 60
801. Högsrums Mfg., Stora Rör 75: —
803. K. H., Malåträsk, »ett tackoffer» 10: —
804. Koll. i Ljungby 24 mars 13: 13
805. » i Väraboda 26 mars 28: 04
806. » i Ryssby 26 mars 18: 23
807. » i Önnestad 28 mars 48: 05
808. »Onämnd» gm F. D., Ronneby 5: —
809. Ljungby syförening, till I. Ackzells utresa 200: —
810. A. S., Gtbg 10: —
811. »För en dags arbete» 5: —
812. Koll. i Lekeryd, gm K. G. K., Forserum 36: 63
813. Koll. i Forserum, gm d:o 24: 34
814. » i Sandhem, gm F. J. 32: 25
815. » i Bankeryd, gm V. W. 21: 26
816. Resebidrag, gm d:o 5: —
817. G. C., Åtvidaberg 5: —
818. Bjurbäcks Missionsförsamling 10: —
819. Liareds Mfg 50: —
820. Koll. i Strängsered, gm A. W. 15: —
821. A. W., Strängsered 10: —
822. W. B., Gullared 5: —
823. Koll. i Hössna, gm T. R. C. 9: —
824. » vid syförening i Skottek 163: 75
825. M. L., Simrishamn 5: 50
826. »Påskdagen i Bygdeå kyrka, i stället för blommor på fru Ellen Wahlbergs sista vilobädd», gm M. S., Bygdeå 10: —
827. Från Baggetorps Kristl. Ungd.-fören. 25: —
828. H. J., Lessebo 2: 50
829. A. H., Boda, till J. Hultkvists underh. 30: —
830. »Tackoffer 20 april» 10: —
832. A. D. B., Stocksund Sparb.-medel 29: 70
833. Norrköpings kyrkl. Mfg. resebidrag 25: —
834. A. M., Malmö 10: —
835. M. J., Edderyd, »saml. ettöringar» 2: —
836. A. B. 18: 75
837. I. Sj. 5: 45
838. Skolbarn 8: 50
839. S. J., Örebro 300: —
843. Distriktsförb. för Södra Sveriges K. F. U. M., till J. Olssons underh. 1,000: —
844. »Av tacksamhet till Herren» 14: —
845. Koll. i Ölmstad, gm O. L. Brötjemark 41: 63
846. En gammal missionsvän i Skärstad, gm S. S. 100: —
847. Misterhults syförening 50: —
848. G. A., Sävsjö 10: —
853. D. U. F. i Önnestad 150: —
854. Koll. i Björnö, 23 april 26: 74
855. » i Karlstad 43: 59
856. L. B. D., Ovanmyra, gm S:a Boda Mfg 10: —
857. D. A., Lenåsen, gm d:o 10: —
858. Skieryds- kretsen kr. Ungd.-fören. 70: —
859. »Lille Gustafs sparbössa» 12: 89
860. H. H., Ossjö 40: —
861. Mörteryds Kristl. Ungd.-fören. till J. Hultkvists underh. 200: —
862. J. A. S., Forserum 50: —
865. »Föreningslänken», Eksjö, till J. Hultkvists underh. 50: —
866. Koll. i Huskvarna 23 april 100: —
867. N. M. O., d:o 67: 50
868. H. S., Sthlm 10: —

Kr. 17,121: 77

Särskilda ändamål.

April månad.

687. »Senapskornet», Sävsjö, för två skolgossars underh. i Sinan 200: —
696. M. M., Sjömarken, för gossen Uei Jong-seng 50: —
713. Från småskolebarn i Kopparberg, till M. Nylin, att anv. efter gottf. 5: —
714. C. M. K., Vrigstad, för evang. Chang Hsi-ning underh. 300: —
728. K. och J. B., Tranås, till evang. Uen Uin-hsiang i Chiehchow 300: —
729. L. H. L., till N. Svensson, att anv. för Pucheng enl. överenskommelse 50: —
734. Till Barnh. i Sinan, gm L:a Sv. Barnt. Exp., Jkpg. 1: 85
735. K. M. A., extra bidrag till Honanfu flickskola 400: —
739. O. U., Gonäs, för en evang:s underh. 50: —
740. Fören. »Lill Sätra i Kina», till fru J. Olsson, att anv. efter gottf. 107: 77
748. S. St., Sthlm, för evang:s underh. i Ruicheng 200: —
771. Daggryningen i Innervik till E. Sjöströms verksamhet 40: —
789. Till N. Svensson, för läsrum i Pucheng, gm J. L., Höganäs 14: 60
790. Till d:o för unge mäns i Pucheng utb. gm d:o 238: 30
791. Skärfsta Norra Ungd.-förening, för evang. Himlagåvans underh. 300: —
792. J. N., Brändön, till en bibelkv. underh. 5: —
802. »Ett tackoffer åt Jesus på påskmorgonen 1922», till Anna Eriksson, att anv. i verks. efter gottf. 50: —
831. A. O. och E. B., till sommarhemmet på Shui-iu 100: —
840. S. J., Örebro, för evang. Chang Ien-tieu 400: —
841. D:o för bibelkv. Kao 200: —
842. D:o för verks. i Chiehchow 100: —
849. M. M., Ljungby, till I. Ackzell för Wen-hsiens underh. 15: —
850. Emigrantmissionen, Gtbg., till Carl J. Bergkvist, att anv. i arbete efter gottf. 100: —
851. H. G., Gtbg. till d:o 50: —
852. B. H., Gtbg. för evang. Yuang Seng-hua i Tungchow 200: —
863. E. L., Sundbyberg, till J. Th. Sandberg för Li Pao Lo's studier i Shekow 40: —
864. Gm d:o till Luth. Kyrkans i Kina Litteraturkommitté 20: —

Kr. 3,537: 52

Allmänna missionsmedel 17,121: 77
Särskilda ändamål 3,537: 52

Summa under april mån. 1922 Kr. 20,659: 29

Allmänna Missionsmedel.

Maj månad.

869. Visby Femöresförening till evangelisationsarb. 32: —
870. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
871. »Tionde Mal. 3: 10.» 5: 33
872. »Löften till Herren» 25: —
873. K. G., Björköby 30: —
874. M. L., Björsäter, »Födelsedagspengar, helgade åt Herren 26 april» 37: —
875. H. C. L., Sthlm. Sparb.-medel 123: 66
876. Missionsmedel från Mora och Länglet, gm M. S. 25: —
877. S. R., »i stället för blommor till fru Anna Anderssons i Jkpg. bår» 5: —
878. Ledja syförening, Spjutsbygd 200: —
879. Egna Hems Allianssmission, Malmö, koll. 8 februari 5: 78
880. »Herrens del» 16: —
881. »Gåva» 5: —
882. »Från ett par missionsvänner Hulda och Anna» 100: —
884. M. R., Växjö 40: —
885. E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll 100: —
886. A. E. P., Gtbg. 1,000: —
888. E. B., Falköping, »ett tackoffer den 29 april» 25: —
889. Testamentsmedel jämte ränta efter avl. fröken Signe Korsell, Jkpg., gm G. K., Norrköping 1,020: 33
890. Från Dala-Stäckö Mfg. i Grebo till Nath. Engbäeks underh. 150: —
892 »Ett tack» 10: —
893. J. B:s. sparbössa 26: 12
894. J. F. M., Ersmark, »ett tackoffer» 100: —
895. »En vän» 10: —
896. »Annie» 10: —
897. »Onämnd tackoffer åt Herren» 500: —
898. Lobonäs syförening 70: —
899. »Ur Guds rika förrådshus» 100: —
903. K. G. K., Lidköping, gm G. S. 40: —
904. »Herrens medel» 100: —
905. »En sparbössa från Uppsala» 40: —
906. Östra och Västra Arbetsföreningarna, Jönköping 300: —
909. »I stället för blommor till kyrkvärden Lars Anderssons, Kumla, grav», gm E. L. 112: 50
924. M. K., »Ur offerkuvertet» 10: —
925. H. G., Gtbg 12: —
926. »Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn», av O. och H. K., Lund 12: 41
927. C. W. C., Leksberg 20: —
928. »Onämnd» Slättervalla, gm d:o 50: —
929. »H. och A. L.» 15: —
932. A. A., Klippan 25: —
934. »Solglimten» i Mortorp 50: —
935. M. L., Halmstad 1,000: —
936. »I stället för blommor till Far» 12: 50
937. A. J., Alingsås 137: 50
938. »Tackoffer den 13 maj» 20: —
939. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
940. »Tionde» 14: 17
941. H., Rök, gm G. H. 25: —
944. »Ett löfte till Herren» 7: —
945. H. E—n, Sparb.-medel 5: —
946. Vallstena syförening 32: —
947. Missionsvänner i Källunge och Vallstena, gm A. B. 213: —
948. Tostarps syförening 60: —
949. A. och A. B., »Ps 103: 2» 10: —
950. Koll. i Säter, gm J. S. 23: —
951. Borlänge Mfg. koll. 47: 17
952. Korsnäs Ev. Luth. Mfg. resebidrag 10: —
953. Koll. i Bjursås gm Hj. T. 25: 50
954. C. V. Å., Strömsdals Bruk 5: —
955. Kollekt 50: —
957. Koll. i Ställberg gm F. M. 20: —
958. H. E., Storå 10: —
959. Onämnd, ur sparbössan 35: 10
960. H. M., Sala 20: —
961. H. S., Sala 100: —
962. S. O., Sala 50: —
963. Mfg, Sala, resebidrag 25: —
964. O. och C. L., Sala 5: —
965. K. H., Malåträsk, »ett litet offer till S. M. K:s årshögt. 24—25 maj» 5: —
967. Barkeryds arbetsförening 100: —
968. E. och K. N. 33: —
969. Spar.-medel fr. lärarna i Brummerska söndagsskolan 60: —
970. Onämnd 50: —
971. »Givet i kärlek av Onämnd» 5: —
972. Kinne Kleva syförening 400: —
973. Kinakretsens sparbössa, Norrköping 122: —
974. M. J. Norrköping 12: —
975. O. Ö. 10: —
977. »Onämnd» 10: —
978. Onämnd 50: —
979. Kinakretsen, Umeå 56: 50
980. Sparb.-medel gm J. L., Sthlm 21: 76
981. »I stället för blommor vid kära Edla Bergstens bår» 5: —
983. »Ett arvode» 40: —
984. A. C., Sthlm 25: —
985. A. K., Gtbg 100: —

986. »Offra Herren tack», Nah. 1: 7, 25 maj 1922 1,000: —
987. H. G., Djursholm 10: —
997. Ödeshögs syförening 400: —
998. Sparb.-tömning vid Munkflobögens söndagsskola 21 maj 11: 50
999. Ur en sparbössa lämnad den 25 maj 25: 20
1000. C. S., Vetlanda 100: —
1001. Sågkvarns Jungfruförening 100: —
1002. L. R., »en liten blomma på taut Anna Anderssons bår» 5: —
1004. Koll. i Betesdakyrkan i Sthlm, 25 maj 382: 59
1005. E. H., Broddetorp 20: —
1006. A. L., Skellefteå, offerkuvert 10: —
1007. D. U. F. Hoppet, Norrefors 100: —
1008. Kinakretsen, Gtbg, till E. Gunnardos underhåll 135: —
1009. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 32: —
1010. »Tionde» 6: 08

Kr. 10,022: 70

Särskilda ändamål.

Maj månad.

883. S. S., Kiel, till underh. av en skollärare i Mienchih 137: 50
887. »En Kinavän», till nytt kapell i Hoyang 10: —
891. A. A., Ljungby, till kvinnoarbetet 55: —
900. R. M., Spjutsbygd, till Mienchih missionsstation 5: —
901. C. S., Luleå, till en bibelkvinnas underh. 300: —
902. A. K., Trullsten, till Barnhemmet i Sinan 15: —
907. L. B., Björköby, till Kvinul. Seminariet 5: —
908. D:o till C. och E. Blom, att anv. efter gottf. 15: 76
910. Blasieholmskyrk. Barnmissionsfg., Sthlm, för en skolgosses underh. i Chichchow 200: —
911. P. E. W., Djursholm, för ev. Sung Hsi-lien 60: —
912. A. F. L., Huskvarna, till kapellinredning i Pucheng 100: —
913. V. P., Huskvarna, till verks. i Pucheng 20: —
914. Onämnd, Huskvarna, till verks. i Pucheng 6: —
915. S., Tenhult, till fyllnad av lärares lön i Pucheng 50: —
916. C. L., Mullsjö, till d:o 20: —
917. K., Sandhem, till d:o 20: —
918. S., Forserum, til utb. av unga män i Pucheng 42: 91
919. C. F. S., Höreda, till d:o 36: 05
920. A. C., Haurida, till d:o 15: —
921. A.C., Brötjemark, till d:o 30: —
922. I., Skärstad, till d:o 40: —
923. E. J., Bankeryd, till d:o 32: 87
930. H. H., Jämserum, till A. Eriksson, att anv. efter gottf. 50: —
931. O. J., Myresjö, för bibelkv. Hans underh. 100: —
933. M. S., Sthlm till bibelkv. verks. i Mienchih 50: —
942. Koll. vid möte i Hagalunds arbetsstuga. »Till Lill Sätra i Kina» 10: 80
943. Bidrag till orgel i den nya kyrkan i Honanfu 20: —
956. M. O., Domnarvet, till Barnhemmet i Sinan 2: —
966. Syfören. N:o 1, Sthlm, till underhåll för bibelkv. i Honanfu 132: 65
976. M. J., Norrköping, till A. Eriksson och M. Pettersson, att anv. efter gottfinnande 50: —
982. »Ef. 1: 3, till verks. i Tungchowfu» 25: —
988. O. W., till Barnhemmet i Sinan 10: —
989—995. Vänner i Östersund, till gossskolan i Tungchowfu 267: 50
996. »Räntа å skuld till Gud, till något kapell i Kina» 787: 50
1003. E. B., Forssa Bruk, för bibelkv. underh. i Hancheng 100: —
1011. A. och A. P., Mönsterås, till bibelkv. verks. på Westers station 50: —

Kr. 2,871: 54

Allmänna missionsmedel 10,022: 70
Särskilda ändamål 2,871: 54

Summa under maj mån. 1922 Kr. 12,894: 24

Allmänna Missionsmedel.

Juni månad.

1013. E. och C. B., Sthlm 50: —
1014. Från missionsofferafton i N. Församl:s kyrksal, Norrköping 100: —
1015. E. H., Saltsjö Duvnäs 500: —
1016. K. M. A:s, pensionsfond, till A. Forssbergs underh. 97: 77
1017. Ur J. V:s, Innervik, sparbössa 10: 11
1018. »I nåd haver han sin lust» 50: —
1019. E. J., Köping, till J. Aspbergs underhåll 100: —
1020. »Med tack till Gud för gångna år» 200: —
1021. G. K., Björköby 50: —
1022. 4:de juni 500: —
1023. S. A., Klippan 10: —
1024. Huskvarna Mfg. koll. vid A. Bergs besök 70: —
1025. Från missionsofferdagen i Folketorp, till Hahnes och Westers underhåll 100: —
1027. Onämnd, gm A. G., Kristianstad 5: —
1028. G. K., Björköby 25: —
1029. F. H., Karlskrona 10: —
1030. Koll. på Ekolsund 5 juni 9: 50
1031. C. U., Ekolsund 30: —
1032. »Ovanifrån» 100: —
1035. »Annie» 10: —
1036. »—n, Ps. 25: 3» 60: —
1037. A. N:s, sparbössa 5: —
1038. »Ur Guds rika förråd» 5: —
1039. Koll. vid ungd:s.-konf. i Folketorp, till V. Westers underh. 70: —
1040. A. O., Ulricehamn 10: —
1041. A. D., Kristdala 50: —
1043. O. A. J., Norrköping 100: —
1044. »På Mors födelsedag 11 juni» 15: —
1045. Hyra på Enby, Södertälje 60: —
1049. W. F., Sävsjö 10: —
1050. H. R., Sthlm 20: —
1051. Onämnd, Tranås, gm K. B. 10: —
1052. »Tack» 20: —
1053. R. F., Malmö 50: —
1055. F. S., Hedvigsdal 50: —
1056. M. L., Bornholm 8: 30
1057. A. S., Björköby, »ett gammalt löfte till Herren» 10: —
1058. »Ett arvode» 50: —
1059. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1060. »Tionde» 2: 10
1063. Mfg. »Hoppet», Hälsingfors, F. Mark 3,550: — 293: 65
1064. S. T., Örebro 50: —
1065. »Från A. H—ms sparbössa» 25: —
1066. H. B., Sthlm 10: —
1067. E. O., Lidingö Villastad 300: —
1068. Y. O:s sparbössa 1: 21
1069. Gåva av avl. fru Margret Forsgren, Sundsvall 50: —
1070. C. H., Engelholm 50: —
1071. Ledja skolbarns sparbössa, Spjutsbygd 4: 62
1073. B. S., Överhörnäs, sparb.-medel 4: 75
1076. M. H., Magra, till J. Hultkvists underhåll 50: —
1077. Hejde Flicksyförening 17: —
1078. E. O., Hejde, sparb.-medel 12: —
1081. »Gåva från hemkallade missionsvännen J.», Mönsterås 450: —
1082. R. R., Borås 7: 50
1083. »Okänd, Stenstorp» 10: —
1085. »H—g D., rab. på böcker» 0: 63
1086. H. B., Sthlm 50: —
1087. De Ungas syförening i Kroxhult, till A. Erikssons och M. Lindéns underhåll 200: —
1088. Från skördefest i Lofta 14 nov. 1921 70: —

1089. Från syförening i Skattungbyn, gm P. M. 8: 85
1090. L. M. F., till F. Prytz, M. Nylin och E. Jonssons underh. 1,350: —
1091. Resemedel från Skärstad gm L. P. G. 10: —
1092. Koll. i Grenua gm S. E. 48: 03
1093. » i Ödeshög gm O. G. 47: —
1094. L. P., Ödeshög 100: —
1095. F. P., Vetlanda, »till Mors minne» 50: —
1096. Vetlanda Flickförening 220: —
1097 Koll. i Vetlanda 11 juni 68: 59
1098. J. P., Vetlanda 10: —
1099. C. A. A., Ekenässjön, resebidrag 20: —
1100. Koll. i Mörteryds missionshus gm J. C. 29: 60
1101. Syföreningen i Eksjö, gm A. H. 15: —
1102. Koll. i Eksjö gm d:o 34: 11
1103. F. B., Eksjö 52: —
1104. Koll. i Fryele kyrka 18 juni 27: 30
1105. » i Råbults missionshus 38: 61
1106. Kinesernas Vänner, Jkpg, reseb. 100: —
1107. Koll. i Växjö, gm P. J. 31: 46
1108. K. M. A:s pensionsfond, till A. Forssbergs underhåll 97: 77
1109. A. H., Vrigstad 10: —
1115. J. och N. H—u, »Rom. 10: 14, 15» 1,000: —
1116. L. och H. B. 20: —

Kr 7,707: 46

Särskilda ändamål.

Juni månad.

1012. Hednavännernas Allians, Sthlm, för sina tre evang:s underb. 300: —
1026. H. och A. L., Sthlm, för kapellet i Chiehchow 700: —
1033. Alingsås Mfgs syföreuing, till en skolgosses underhåll 75: —
1034. Kinakretsen, Uppsala, för evang. Kao Ching-tang 400: —
1042. Skolbarn i Vetlanda för gossen Ho Ren-ai 20: —
1046. E. och J. R., Östertälje, till R. Andersson, att anv. efter gottf. 300: —
1047. D:o till M. Lindén att anv. efter gottfinnande 150: —
1048, D:o till M. Pettersson för baruh. 150: —
1054. C. och E. J., Stensjön, till J. Hultkvist, att anv. efter gottf. 20: —
1061. Redbergslids syföreniug, Gtbg, för evang. Yu Kuang-ehao och läraren Wang i Mienchih 300: —
1062. Vännerna, Hälsingfors, till Barnh. i Sinan F. M:k 200 — 16: 54
1072. M. M., Rydsbrunn, till »Kattungens» underhåll 30: —
1074. S. S., Kiel, till skollärares underhåll i Mienchih 21: 50
1075. E. L., gm M. H., Björnö, till Barnhemmet i Sinan 10: —
1079. Daggryningen i K. M. A., för lärarinnor i flickskolorna i Mienchih, Houanfu och Hancheug 550: —
1080. D:o till flickskolorna i Honanfu, Ishih, Puchow, Hoyang, Mienchih, Pucheng och Hancheng 2,450: —
1084. A. K., Björkeryd, »del av tionde», till M. Lindén och J. Hultqvist, att anv. efter gottf. 20: —
1110. Koll. i Skärstad 1 juni, till kapellet i Sinan 45: —
1111. Koll. i Mullsjö 2 juni, till Sv. Skolan på Kikung 40: —
1112. S. och S. J., Eksjö, till Maul. Seminariet 200: —
1113. Den äldre syfören. i N. Skärstad, till en skolg. underh. i Sinan 80: —
1114. Forsheus Kristl. Ungd.-fören., för gossen Yin-tongs underh. 50: —

Kr. 5,928: 04

Allmänna Misslonsmedel	**7,707: 46**
Särskilda ändamål	**5,928: 04**
Summa under juni mån. 1922 Kr.	**13,635: 50**

För missionsexpeditionen: två skrivbord med skrivstolar ett skrivmaskinsbord och stol samt koncepthållare, från en arbetare vid trossen.

Med varmt tack till varje givare.

»Vad intet öga har sett och intet öra har hört, och vad ingen människas hjärta kunnat tänka, vad Gud har berett at denu som älska honom.» 1 Kor. 2: 9.

Gåvor till Barnens Hem

Första kvartalet 1922.

A. L. Hvetlanda: ost; F. och E. M. Mörby: kaffe; O. K. Lund: 1 par kängor, tvål, sagogryn, kakao, fläsk; från Fröberga i Styrestad: gröna ärter, korngryn; H. H. Ösby: 1 låda speeerier och frukt; D:o: tärta; Lilltomtavänner: köttfärs och smörgåsmat varje lördag. S. S., Skärstad 20: —; A. B., Kristinehamn 20: —; A. L., Hvetlanda (sparbössa) 50: 10; H. F., Kumla 5: —; A. F., Duvbo 10: —; M. Ph. T., Linköping 5: —; »Missionsvännen» gm H. F. 30: —; A. F., Duvbo 10: —; »Ett löfte till Herren», gm F. G. D. 10: —; H. G., Rönninge 10: —, summa 170: 10.

Andra kvartalet 1922.

L. S., Stkhlm, 30: —; A. S., Djursholm, 30: —; A. H., Eksjö, 25: —; Ch. A., Vadstena, »Litet bidrag till hushållet», 10: —; S. J. N., Mariestad, 10: —; M. B. Hejde, 20: —; A. L., Vetlanda, (sparbössa) 20: 66; Sparbössan å B. H., 54: 65; Sparbössan i Syföreningen n:o 2 110: 09; M. J., Kinnemalma, 6: —; Kollekt vid utflykten till Dusbo vid årsmötet, 142: 60; A. H., Köping, 10: —; E. A., Vetlanda, 20: —; A. E. A., Boden, 5: —; A. och H. L., Stockholm, »till barnens sommarresor», 300: —; F. P., Björklinge, 5: —; E. A., Vetlanda, 50: —, summa 849: —.

In natura: Björkeryds- och Bodasjöglevänner: paskägg; H. H., Djursholm: apelsiner, konfekt, kaffe; F. M., Stockholm: påskägg; M. B. Hejde: smör och ägg; K. W., Lidingö: apelsiner; Lilltomtavänner: gädda, blod, svinhvud; L. och A. B., Brunneryd: 1 ost. i ostkaka; A. C., Stkhlm: 1 pak. té; J. S., Malmö: kaffe; F. M., Stkhlm: 50 tjog ägg till inläggning; Lilltomtavänner: köttfärs och smörgåsmat varje lördag.

Med varmaste tack till varje givare!

Inez Bölling.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Kristi kyrka i Kina. — Kristliga studentvärldsförbundets sista konferens. — Johannes Aspberg. — Missionshöglid i Boden. — Från redaktion och expedition. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Brevavdelningen. — Från skilda håll. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1922.

N:R 10. ÅRG. 27. SEPTEMBER 1922. PREN.-PRIS 2:50.

以便以設耳

KINA-MISSIONS-TIDNINGEN "SINIMS LAND"

耶和華以拉

EBENEZER HERREN HJALP

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
REDAKTION: ERIK FOLKE, NATH. HÖGMAN.

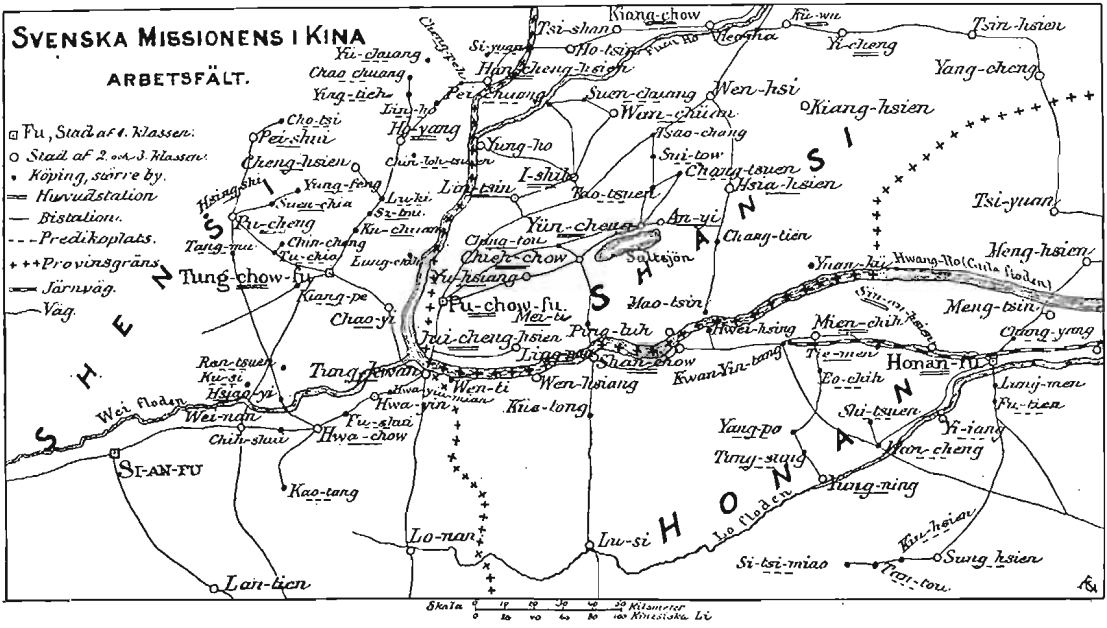

Ny karta över Svenska Missionens i Kina fält.

"SKÖRDEN ÄR MYCKEN, MEN ARBETARNE ÄRO FÅ".

Tal vid missionärsinvigningen i Bodens kyrka den 16 juli av pastor emeritus *E. Laurell.*

»När Jesus såg folkskarorna, varkunnade han sig över dem, emedan de voro misshandlade och övergivna, såsom får som icke hava någon herde. Då sade han till sina lärjungar: *Skörden är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre, att han utsänder arbetare till sin skörd.*» Matt. 9: 36—38.

Om vi rätt kände honom, som ställer denna maning till alla sina lärjungar, den kärlek till arma människor, som brinner i hans hjärta, och vad som ligger i detta hans ord, så skulle det vara vår hjärteglädje och vår ära att, var och en efter sin kallelse, få ingå i och stå i det arbete, som ligger honom, vår Herre och Frälsare, framför allt om hjärtat, icke minst i denna tid. Gud har skapat oss till sina barn och danat oss med förmåga att mottaga och besvara hans gudomliga kärlek, att blicka in i hans vishet och vara medarbetare, då han gör under till sina skapade varelsers fröjd och rikedom. Och då människan brutit sönder sin barnaställning och kommit rent ut i den ondes våld, så att avgrundens mörka eld tagit bort friden på jorden och ett helvete bildat sig, som hotar att draga henne ned i sin evighets mörka djup, då gav Gud ut sin enfödde Son ända ned i djupet av den dom och den död vi dragit över oss. Han bar vår synd, gottgjorde det brutna, borttog fördömelsen och öppnade för oss vägen till Guds hjärta, till Guds barns himmel och salighet. Dit vill han nu rädda alla, som behöva frid och evigt liv. Men detta kräver arbete.

Såsom säden odlas på våra åkrar, såsom vinrankor vårdas i en vingård, så odlar Gud en säd, så vårdar han en plantering, varav skörden skall inbergas i hans eviga boningar. Detta sker därigenom att människor på jorden, arma syndare, som i grunden äro olyckliga, vinnas till tro på Kristus och i hans gemenskap bliva omskapade och dugliga för det eviga livet. För detta sitt verk behöver han tjänare bland oss människor. Ty i oss och genom oss utför han sitt verk. Han behöver många arbetare, ty säden är mycken. Han behöver trogna arbetare för att ädel säd må växa på himmelrikets åker. Ja, en himmelrikets plantering vill Gud hava på jorden, och saliga bli de, som giva sig åt honom för att bli arbetare på hans sädesfält, arbetare i hans vingård. Alla kallas vi att ingå i detta arbete, närmast för att arbeta på vårt eget hjärtas åker, så att där må växa, icke törne och tistlar, som endast duger till att kastas i elden, utan ädel säd, som kan inbergas i Guds lador. Men alla utan undantag kallas vi att leva även för andra, att arbeta även på andras eviga väl, i första hand deras, som stå oss nära i världen, så att de med oss må ärva Guds rike. Några låter han avskilja från vanliga jordiska uppgifter och frigör dem från yttre förbindelser och band, på det att de må ägna alla sina krafter åt arbetet såsom Guds såningsmän. Och dig, vår broder, som nu åtager dig en sådan uppgift bland ett stort hednafolk, lyck-

önska vi. Och vi önska kunna utbedja för dig nåd och kraft att vara trogen, ty här gäller ordet: »härlig är lönen, som troheten får».

Men verkligt arbete begär Herren, och villighet att med allvar arbeta och bedja väntar han. Och så är han redo att giva lön, härlig lön, evig lön efter vars och ens arbete. Varför skall det då vara arbete, ja, så att det ofta är verkligt arbete även att bedja? Därför att det är arbete att tränga igenom och övervinna allt motstånd mot Guds vilja och Guds verk, som möter i världen, motstånd från alla som älska sitt eget, vilja ha frihet för köttet och äro fiender till Kristi kors, motstånd djupast från den illsluge, som är en mandråpare från begynnelsen och Kristi svurna fiende. Vi må besinna vad det gäller: om Frälsaren skall vinna med sin gudomliga kärlek i och över människorna eller den onde — om människor skola bli änglar i himmelen eller djävlar i helvetet, ty detta blir slutresultatet. Skulle vi då icke eldas att sätta in hela vår själ och alla krafter i den striden, i det arbetet?

Då män sådana som en Livingstone, en Hudson Taylor och andra ha sett och lärt känna mörkret, fridlösheten och den djupa nöden bland hedningarna, så ha de eldats till bön och arbete och förmått väcka även andra till nit. Och detta desto djupare ju mera de själva druckit det eviga livets vatten ur Jesu nådesbrunn och blivit iklädda kraften av hans Ande. Men vi kunna, om vi äro andligen levande, se fridlösheten, bortkommenheten från Gud, striderna, hatet, den inre förvildningen, den sedliga ruttenheten runt omkring oss i världen tillräckligt för att manas till bön och arbete var och en i sin ställning.

Och då du, vår broder, nu står redo att gå ut i din Herres tjänst för att göra honom känd bland hedningarna, på det att de må vinna frid och inbergas i Guds rike, frukta icke, tro blott. Mig förutan, säger Herren, kunnen I intet göra. Detta skall även du nogsamt få erfara, om ditt verk icke blir blott utanverk i naturen, utan ett nådens verk, genom vilket Guds rike bygges. Men han, som sänder dig och vet, att du intet förmår honom förutan, skall visserligen icke lämna dig allena. Han skall gå med dig. Håll dig blott noggrant till honom. Börja icke din dags arbete, innan du låtit hans ord tala till dig och bedit hans vilja in i din vilja, hans ande in i din ande. Då skall du kunna göra vad du gör så, att det egentligen är han, som gör det i dig och genom dig. Och så skola sköna frukter, kanske rika frukter växa fram för Guds rike även under din hand.

Men vi må komma ihåg, att Gud vill icke det som är stort inför människor, utan det som är äkta inför honom. Och vi må icke glömma Jesu ord: Den mig tjänar han följe mig. En Jesu tjänare har att taga korset på sig var dag. Sådan världen nu är, kunna vi icke undgå lidanden och strider, allra minst om vi äro sanningen trogna, icke smeka köttet, icke smickra människor. Svårt och

bekymmersamt ter det sig ofta att komma fram. Men allt driver till bön. Och korset, som så bildas, förenar oss allt djupare och fullare med Kristus. Vi må villigt gå in i Jesu död, ja bedja oss in däri, bedja att vårt jag dödas i Kristi död och vårt onda djur med dess falska list och själviska, orena begär slås till marken. Då få vi ock förnyade, helgade krafter, rena begär och vishet av Gud. Med ett ord, dela vi döden med den korsfäste, så få vi också dela segern med den uppståndne. Och om vi offra oss själva och våra krafter i hans tjänst, som för oss arbetade i sin själ och dog på korset, då få vi följa honom på den väg han själv gick och för oss öppnat. Vi få dela arbetet och striden med honom, som enligt sitt vissa löfte är med oss alla dagar. Vi få dela skördeglädjen med alla Guds tjänare och barn, under det himmelens änglar glädja sig med oss. Och med alla heliga och saliga få vi evigt leva i Guds lov. Jordelivets vedermödor, ehuru de kännas tunga för den svage, äro att räkna som ett intet, mot den fullvikt av härlighet, vilken är beredd åt alla dem, som tro Guds kärlek i Kristus och i tron helga sitt liv till hans tjänst.

Därför: förbliv i honom, på vilken ditt hjärta fattat tro, så skall han giva dig segern och livets krona.

Amen.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Kampanj mot osedligheten i Kanton.

Då under gamla tider det nordliga Kinas folk innehade ledningen av rikets kulturella och politiska liv, har däremot under senare tider den sydliga delen av landet gått i spetsen för utvecklingen. Isynnerhet utmärker sig provinsen Kuangtungs befolkning för sina framstegsvänliga strävanden. Då kantoneserna ej lyckats få de konservativa nordkineserna med sig, ha de tagit saken i egna händer. De ha tillämpat de moderna demokratiska principerna i sitt offentliga och enskilda liv. De ha i likhet med japanerna sökt inrätta sig efter västerlandet såväl på det politiska som på det kommersiella området. För att genomföra sina idéer ha de skapat sin egen statsform, valt egen president och inrättat en ordnad folkförsamling. För utomstående ter det sig som en självständig statsbildning, men i själva verket är det nog deras mening att så småningom omforma hela landet efter sina idéer och till slut nå fram till målet i en enig modern stat, omfattande hela Kina.

Huvudstaden Kanton är nu emellertid själva brännpunkten för alla dessa reformsträvanden. Där får man bevittna, hur de nya idéerna slå rot och framträda i sina yttringar.

Våren 1921 t. ex. samlades stora folkskaror i antal uppgående till flera hundra tusen på stadens nya breda gator för att åse ett väldigt demonstrationståg med politiskt program, som under tre timmars tid defilerade inför den nyvalde presidenten Sun Yatsen.

Samma år upptogs den allmänna uppmärksamheten av icke mindre än tio omfattande strejker, under vilka hundra tusen arbetare nedlade arbetet och stadens mycket livliga samfärdsel med yttervärlden avbröts.

På hösten samma år satte sig »Kantons Kristliga råd» i spetsen för en rörelse, som hade till mål att bekämpa osedligheten. Programmet omfattade: 1. Avskaffandet av bruket att hålla unga flickor som slavar. 2. Utrotande av osedlig litteratur, osedliga bilder och teatrar. 3. Prostitutionens avskaffande. 4. Lagstiftning mot polygami.

Under tre månaders tid höllos möten i de olika kristna församlingarna i staden för att väcka de kristnas ansvarskänsla. På detta sätt vunnos över 8,000 frivilliga krafter för ändamålet. Dessa samlades i klasser för att noga undersöka vad Guds ord säger om sådana samhällssynder.

Man utsatte affischer, höll föredrag i kyrkorna, gav skioptikonförevisningar och spred pamfletter för att väcka den allmänna opinionen. Snart var saken ett allmänt samtalsämne i staden, och den allmänna meningen vände sig emot alla dessa samhällssynder. Man började inse, hur mycket bättre det vore att leva ett sunt, sedligt liv.

Stadens borgmästare, en son till presidenten, uppmuntrade rörelsen. Vid ett större möte yttrade han: »Kristna bröder, hade vi ej en kristen kyrka här i Kanton, skulle vi aldrig få bevittna något sådant som detta.»

Redan långt innan tiden för den stora demonstrationen var inne, beslöto kommunalstyrelserna i flera distrikt att upphäva prostitutionen. Presidenten utgav en befallning att slavflickorna skulle frigivas. Guvernören förbjöd utgivandet och spridandet av osedlig litteratur. I hela provinsen Kuangsi avskaffades prostitutionen. Entusiasmen spred sig t. o. m. till de kantonesiska settlementen utom Kina. Den studerande ungdomen greps också av hänförelse. Den 31 mars bildades en här bestående av 1,000 studenter, som besökte varje butik i Kanton och sökte förmå ägarna att uppsätta följande tillkännagivande: »Vi vilja verka för prostitutionens avskaffande.» Icke mindre än 80 % av stadens affärer satte upp tillkännagivandet. En affärsman invände: »Men jag tjänar pengar på prostitutionen.» Under de ungas föreställningar väcktes emellertid hans samvete och han utbrast: »Nåväl, sätt upp tillkännagivandet!»

Den 1 april ordnades en storartad demonstration. Två automobiler inledde tåget; efter dem kom en musikkår, därpå en stor, sex meter lång fana med inskriptionen: »Bort med prostitutionen.» Efter fanan följde läkare, sjuksköterskor, Röda kors-sällskapets medlemmar, tusentals studenter samt massor av arbetare, företrädda av sina respektive organisationers fanor. Resultatet har börjat visa sig. Stadens borgmästare har från nästa års budget avfört skatten på bordellerna i staden, och man väntar ännu mera omfattande reformer.

Det är märkligt, att en så stor stad med flera miljoner invånare, vilka alla med undantag av några tusen kristna

ännu äro hedningar, skall kunna väckas till ett sådant nit för osedlighetens bekämpande. Vi instämma med en av regeringens medlemmar, som åsåg demonstrationen: »Detta ger oss hopp för Kina.»

Synnerligt märkligt var, att strax innan demonstrationståget mot osedligheten, lett av de kristna, startade, rusade genom gatorna tvenne automobiler, bemannade med agitatorer, utsända av den antikristliga och antireligiösa ligan i Peking och spredo pamfletter i massor, vari de ville bevisa, att kristendomen vore blott en vidskepelse och hölle på att dö ut. »Svaret på deras påstående kom emellertid snart och kraftigt», säger en åskådare.

E. F.

Från redaktion och expedition.

Utresta missionärer.

Missionär L. H. Linder avreste den 17 aug. med ångaren Stockholm från Göteborg till New York för att över Amerika fortsätta till Kina.

Från Marseille avreste d. 26/8, om allt gått efter beräkning, missionärerna Robert och Dagny Bergling, Frida Prytz, Johannes Aspberg, Morris Bergling och Carola Rudvall. Ävenså medföljde makarna Berglings söner Martin och Rudolf. Martin Bergling, som är 19 år gammal, medföljer föräldrarna för att vara dem behjälplig på det sätt, han kan, men är ej av missionen antagen och utsänd som missionär, då han ej ännu uppnått den därför fastställda åldern. Hans utresa bekostas av enskild person. Rudolf Bergling kommer vid framkomsten till Kina att ingå i Svenska Skolan på Kikungshan.

Till England.

Lärarinnan fröken Lisa Gustafsson, som antagits till missionärskandidat, avreser, vill Gud, till London med ång. »Patricia», som avgår från Göteborg d. 2 sept. Efter en tids studier i London återkommer fröken G. till Sverige.

Hemkomna missionärer.

Den 7 augusti ankommo missionärerna Oscar och Gerda Carlén samt fröken Fredrika Hallin till hemlandet efter en i allo god resa. Syskonen Carlén, som utreste till S. M. K:s fält den 11 maj 1912, hava alltså denna sista period vistats 10 år på missionsfältet. Fröken Hallin, som första gången utreste till Kina den 15 aug. 1889, har nu fullbordat 3 arbetsperioder på fältet. Vi hälsa dessa våra syskon hjärtligt välkomna och tillönska dem Guds rikaste välsignelse i hemlandet.

Ny karta över S. M. K:s fält.

Den karta, som finnes på första sidan av detta nummer, har i sommar utarbetats av överste Ch. Tottie i enlighet med uppgifter, som lämnats honom av hemmavarande missionärer. Den stavning, som använts, är i huvudsaklig överensstämmelse med kinesiska postverkets. För att göra det möjligt för tidningens läsare att vid läsandet av breven från missionsfältet lokalisera sig på kartan, vilja vi uppmana alla missionärer att då de skriva hem, följa den stavning, som är i överensstämmelse med kartan. Ävenså tro vi, att arbetet därute skall te sig mycket mera verkligt för oss, om vi här hemma vid läsandet av breven i tidningen söka rätt på de platser, som i dessa omtalas.

Ny bönelista

finnes nu tillänglig. Även på denna lista är den nya kartan anbragt, och stavningen på listan och kartan stå i överensstämmelse med varandra. Vi hoppas, att härigenom våra bedjande vänner skola lättare kunna orientera sig, när de i sina böner och tankar följa arbetet på vårt fält. Bönelistan erhålles fritt från expeditionen i ett

eller flera exemplar, alltefter framställningen därom. Vi hoppas, att våra bönekretsar och arbetsföreningar skola göra sig bruk av detta tillfälle till främjande av intresse och förbön för missionen.

Ny bok.

I dagarna utkommer ett nytt bokarbete på S. M. K:s förlag, som vi tro skall vinna många vänner och läsare. *»Genom lidande till seger»* är bokens titel. Den skildrar på ett gripande sätt en kineskvinnas livskamp. Boken, som är rikt illustrerad, är författad av vår missionär, fröken Ingeborg Ackzell, och erhålles från expeditionen för ett pris av 1 kr. per ex. Då minst 10 ex. rekvireras på en gång lämnas 25 % rabatt.

Det manliga seminariet i Yuncheng.

Vi bedja, att få fästa våra läsares uppmärksamhet vid de meddelanden, som kommit från arbetet i detta vår missions betydelsefulla uppfostringscentrum. På ett alldeles särskilt sätt har det behagat Gud att välsigna arbetet ibland de unga i seminariet. En verklig besökelsetid ifrån Gud har förnummits ibland de unga, bönekretsar ha bildats och flera av de unga ha förts in i en djupare andlig erfarenhet. Vi bedja, att få hänvisa till vad som skrivits härom i Sinims Land n:r 5, s. 89, n:r 9, s. 159 och i detta nummer.

Nu skriver seminariets föreståndare, missionär D. Landin, till oss: »Gud har fått börja ett underbart verk i vår skola. Flera riktigt andefyllda unga ha denna sommar frivilligt gått ut att predika. Det är därför jag med sådan undran frågar Gud, om vi skola nödgas nedlägga vår verksamhet i seminariet av brist på medel. Till jul är fonden slut. Men Gud förmår.» Låt oss hjälpas åt att lägga denna angelägenhet fram inför Gud i bön! Han är rik över dem, som honom åkalla.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

BREVAVDELNINGEN

Intryck från den kristna kinesiska nationalkonferensen.

Vi samlades efter mycken förbön och mycket förarbete och med stora förhoppningar på fruktbärande resultat av allt det som gjorts. Hela den kristna församlingen i landet väntade från detta stora möte nya impulser för liv och verksamhet. Samtidigt hoppades de kinesiska kristna som aldrig förr kunna göra sig gällande ur en nationell synpunkt. Missionärernas förväntningar voro kanske mera blandade och mindre sangviniska. Men alla voro ense om, att den kinesiska församlingen nu skulle få ett hittills oprövat tillfälle att uttala sig och åtaga sig ansvar.

Det första intrycket var å ena sidan ett intryck av överväldigande storhet och å andra sidan ett intryck av individernas obetydlighet. När församlingarna utsågo de ombud som skulle resa till konferensen var det med en känsla av att varje representant betydde något och att ansvar för det hela vilade på var och en, men i denna stora skara försvann den enskilde och man kände sig hjälplös som ett spån i floden.

Nästa stora intryck var ett intryck av gemensamhetskänsla. Man befann sig icke blott i utan var även en medlem av den stora skaran. Denna känsla skulle jag tro var mäktigare hos våra kinesiska vänner än hos oss utlänningar. Varje ombud representerade en lem i den stora församlingskroppen. Vi kände för varandras svårigheter, gladdes över varandras framgångar, delade varandras hopp och voro villiga att bära varandras bördor. Konferensen utgjordes ej av en opersonlig massa, utan den bestod av en stor skara personligheter, som alla hade något att giva, såväl som något att få.

Konferensens organisation gjorde ock ett starkt intryck. Anordningarna för mötet voro väl genomtänkta och utförda och

buro vittne om ett högt drivet organisationsarbete. Ju mer man lärde känna det stora maskineri som erfordrats för att ordna allt, desto omöjligare syntes det, att någon enskild skulle kunna inverka på det helas gång eller göra något väsentligt inlägg. Dock visade det sig under konferensens gång, att personligheten här som alltid spelade sin stora roll. De som hade något att giva mötte mottaglighet. Den stora svårigheten låg i rikedomen på talare. Ej mer än en fjärdedel av de anmälda kunde få tillfälle att yttra sig.

De ämnen, som förelågo till behandling, hade vi ju mer eller mindre satt oss in i på förhand, men de tedde sig i annat ljus sedda i sammanhang med denna stora församling. Kristendomens närvarande ställning och församlingens framtida uppgift tedde sig ofantligt mycket större, då man avhandlade dessa frågor i närvaro av 1,100 ombud, vilka kommit från hela Kina. Alla dessa voro ju ledare, var och en på sin plats, och utsedda att föra sin hemförsamlings talan och att tillgodogöra sig och sin krets konferensens budskap till Kinas kristna folk. De visade, att kristendomen blivit en faktor att räkna med i Kina, och att man ej kan tänka på Kinas framtid utan att taga kristendomen med i räkningen. När man å andra sidan tänkte på, att var och en representerade omkring 300 kristna och att alla som sålunda representerades tillsammans utgjorde en knapp tiondedels procent av Kinas folk, då syntes uppgiften större än församling och mission någonsin skulle kunna utföra.

Det kristna budskapet hade sammanfattats med den personliga erfarenheten som medelpunkt. Detta var naturligtvis för att undvika alla tvistefrågor beträffande läroåskådning, men utgjorde på samma gång en svaghet, ty förkunnelsen framställdes utan objektiv grundval. Det var typiskt för hela konferensens läggning, att alla tvisteämnen skulle undvikas och blott sådant som alla kunde enas om avhandlas. Detsamma kan sägas om frågan beträffande utbildningen av ledare. Livsviktig som den är för församlingslivet och utvecklingen, så var det likväl omöjligt att fastslå någon allmängiltig grundval, emedan från olika synvinkel så olika förutsättningar tedde sig som nödvändiga, både beträffande män och metoder. Att ledareskapet måste övergå i de inföddas händer och att sådana därför måste ges tillfälle att komma fram till ledningen, var summan av den punkten.

Den stora frågan om samordning och samverkan emellan missionen och den inhemska kyrkan var konferensens brännpunkt och hade fördenskull fått större plats på programmet än någon annan fråga. En del drevo samhörighetsteorien ända därhän, att ej blott missionerna och församlingarna inom sina respektive områden borde sammanslås utan att även de förra borde uppgå i de senare både beträffande medel och arbetare. Detta blev dock ej konferensens uttalande. Man nöjde sig med att förorda om samförstånd trots olikheter och praktiskt samarbete i sådana företag, som voro av för stort omfång att med framgång bedrivas fristående. I syfte att hjälpa de olika organisationerna i denna strävan tillsattes ett nationellt missionsråd (Christian National Council). Detta råd skulle ej hava någon exekutiv myndighet utan blott äga att på övertygelsens väg påverka utvecklingens gång. För att giva uttryck åt den kristna församlingens enhet och på samma gång giva eftertryck åt rådets kristliga karaktär intogs i resolutionen en sammanfattning av den kristna trons huvudpunkter. Detta beslut fattades med acklamation samt följdes av lovsången, vilken församlingen stående sjöng på kinesiska.

Kineserna hade varit i övervägande majoritet både i konferensen och vid dess förberedande. Så blevo de även i det nyvalda missionsrådet. Ordföranden var kines och skötte sitt uppdrag till allmän tillfredsställelse; likaså Arbetsutskottets ordförande, som hade ett ändå tyngre arbete att utföra.

Om man skulle söka samla de spridda dragen i konferensen omkring en gemensam idé, så bleve kanske lösenordet: En ny tid. Gott eller ont är det i detta fall

ej så lätt att till fullo skilja på, men man kan utan tvekan säga, att konferensen betecknade ett nytt skede i kristendomens utveckling härute. Att den kristna församlingen blivit så målmedveten och på samma gång självmedveten; att ledareskapet, åtminstone i formellt hänseende i så hög grad överförts till kineserna; att kvinnan — särskilt den kinesiska kvinnan — kommit att intaga en så framskjuten plats; att tidningspressen tog så livligt intresse i förhandlingarna mitt under det inbördeskriget var på sin mest kritiska punkt, allt visar att det är något nytt. Enhetssträvandena, trots den politiska splittringen, äro nyttiga och goda, om de blott ej spillas bort på blott yttre former. För oss äldre synes allt detta nya kräva ett anpassande i åskådning och arbetsmetoder, men på samma gång vaksamhet, att intet av det goda i »det gamla» må gå förlorat och intet skadligt må införas, därför att det är nytt.

Den organisation, som nu håller på att utformas, står fördenskull alldeles särskilt i behov av hemförsamlingens förböner, att den må kunna i sanning tjäna Guds verk i Kina. Det torde bliva efterarbetet, som mer än konferensen själv skall angiva riktningen för den kristna församlingens utveckling, och det fordras framför allt andlig visdom och kraft för att det andliga arbetet skall kunna andligen bedrivas.

Carl F. Blom.

*

Från räddningsarbetet i Sinanhsien.

Kära missionsvänner!

> *»Om dagen må Herren beskära sin nåd, och om natten vill jag sjunga till Hans ära och bedja till mitt livs Gud.»* Ps. 42: 9.

Vad skulle jag önska om jag i dag finge min önskan uppfylld! Jo, att besöka alla svenska vänner och säga dem ett hjärtligt tack, envar av dem, för allt vad de gjort för oss under nödtiden. Ni ha på ett par års tid så gott som ingenting hört ifrån oss, men det har berott på, att *all* vår tid varit så upptagen med det närvarande, under ögonen liggande arbetet, att ej mer än tanke nu och då letat sig hem till svenska bygder. Vad ha vi då gjort under denna tid? Ja, att berätta det är icke så lätt. Vi ha sökt att genom nödhjälpsarbetet visa något av vår Mästares herdesinne. Vi ha visserligen inte behövt att leta efter de nödställda, hemlösa, vilsekomna. De ha kommit till oss i stora hopar, men vi ha sökt efter att finna ut varest det skulle finnas någon längtan efter Gud och ha sökt att visa dem frälsningens väg.

Tyvärr är det endast ett fåtal av dessa hundraden, som verkligen komma till tron. Men ett sådant tillfälle, som vi fått,

»Lotusblomman» en av de små skyddslingarne i Sinanhsien.

att visa dem något av kristendomens insida är ju alltid att tacka Gud för. Vem vet, om icke det intryck de fått kan bli en orsak till att de senare komma till Gud. Jag tror så.

Vi ha nu emellan 1—200 barn, som uteslutande hava att se oss i händerna efter allt. Det är ju också en åker att beså och ett arbete som tarvar åtskilligt med tålamod, kärlek och tro. Herren har emellertid hjälpt oss på ett för oss oväntat sätt. Ehuru våra svenska vänner så rikligt givit till barnhemsverksamheten, så hade det ensamt icke varit nog att fylla

våra behov. Vi ha, utom vad som åtgått till mat och kläder, även fått en ny tomt och å densamma ett nytt tvåvåningshus, nu snart färdigbyggt. Denna byggnad är beräknad att rymma ett hundra tjugu barn. Arbetet är ju blott i sin linda och huru det sedan kommer att utvecklas vet ingen mer än Han som skänkt oss detta nya hem. De lokaler som vi förut ha bli genom detta icke överflödiga utan alltjämt behöves större utrymme.

Bed med oss att ur denna barnaskara det måtte bli många vingårdsarbetare i Guds rike. I julas döptes här tretton personer. Det var ett helt års arbetsvinst.

Maria Pettersson och några av hennes skyddslingar och medhjälparinnor.

Icke mycket säger du, men ändå. Jag tror det är grundläggande av en Gud mera hängiven församlingsgrupp än den från gångna tider.

Nu till sist kära vänner, än ett hjärtligt tack för privata gåvor och julklapp för två år. Skörden lovar rätt gott. Ehuru de politiska förhållandena äro ovissa, så veta vi att Herren styr allt i sin vishet och vi oroas inte. Systrarna hälsa!

Eder
Maria Pettersson.

*

Ett rikt fält.

Från arbetet i Yüncheng meddelar missionär *Landin* följande:

I våra olika avdelningar inom skolan ha vi nu sammanlagt 125 elever, vilka bereda oss mycket arbete, men, Gud vare lov, stundom också mycken uppmuntran. Vi ha fått se huru Gud verkar i de ungas hjärtan, huru flera funnit frälsningen i Jesus och blivit rikt välsignade. Redan i höstas efter vårt stormöte förnummo vi en väckelse, och i år under och efter vårt vårmöte, då vi hade glädjen att ha Mr. Anderson från Hotsin här, blevo dennes möten till stor välsignelse för både lärare och elever. Det är i synnerhet läraren Kao, som blivit välsignad och därför också till hjälp för andra. Bedjen för honom att han må bli bevarad. Dagligen samlas grupper av skolelever till bön, och vi tro, att Gud vill göra ännu mera ibland oss. Vi ha ju också ett så rikt fält för vår verksamhet. Nästan dagligen komma nya anmälningar om elever, som önska inträde. Vi ha emellertid redan måst avvisa flera på grund av brist på utrymme och andra dithörande orsaker, och det fastän folk- och småskolans lokaler blivit till-

ökade. Vi känna vikten av att i denna tid, då en anti-religiös rörelse sveper över landet, få samla så många som möjligt till våra skolor, där de få lära känna Gud och Hans frälsning. Regeringsskolorna, som man hoppats skulle få en snabb och god utveckling, ha under de sista åren på många platser alldeles upphört. Lärarna få ingen lön, och lämna därför skolorna vind för våg eller göra minsta möjliga arbete. Studenterna gå sysslolösa och ha genom bolsjevikisk propaganda kommit att ägna sig åt politiska komplotter. Dessa finna ju rik jordmån i de politiska strider, som just nu blossat upp och tagit sig uttryck i blodiga sammandrabbningar i Chihli och annorstädes. Allt vittnar om upplösning och förfall. Det är endast ett, som ger oss hopp, nämligen vad Gud får göra bland Kinas ungdom. Jag fick se något därav under den stora Världsstudentförbundets konferens nära Peking, vilken jag, såsom ombud för våra skolor, i vår fick tillfälle att besöka. Den stora skara av ungdom, som bekände sig tro på Jesus Kristus, var imponerande. Den aktivitet, som Kinas kristna studenter överallt synes visa, slog även utlänningarna med förvåning. Beklagligt var dock vissa amerikanares och engelsmäns uttalanden om att vi behöva en modern kristendom, vilket jag knappast tror kineserna själva känna behov av.

I vår församling ha vi också fått se en glädjande framgång i Hsiahsientrakten. Äldste Tsao förestår nu arbetet där, men egentligen äro de nydöpta en frukt av de nykristnas egen verksamhet. Vi ha också där fått anställa bokförsäljare.

Under vårmötet döptes 14 personer från olika platser inom vårt distrikt.

*

Vid uppbrottet från Juicheng.

Missionär *Carlén* meddelar följande:

Nu lite om arbetet. Vårt vårmissionsmöte är nu över. Den 6:te på aftonen kommo syskonen Ringbergs över floden från Honan och den 7:de på middagen kom Hahnes i kärra från Ishih. Broder Hahne tyckte det var som en konferens, vi voro ju ej mindre än 8 utlänningar. På fredag, särskilt inemot kvällen, strömmade folket in, och vi fingo glädjen se vårt *trevliga* kapell fullsatt av stilla lyssnande åhörare. Sedan fortgingo mötena morgon, f. m., e. m. och kväll i 2 dagar.

Interiör från Juichengs missionsstation.

Söndag e. m. kl. 4 var själva högtidsstunden. Diakonen Loh Te tao blev då avskild till äldste och församlingsmedlemmen Tang Cheng Chong, — vilken under ett par år tjänat som evangelist —, blev avskild till diakon. Efter avskiljningen samlades vi omkring Herrens bord. Ja i sanning kunna vi sjunga: »Ack, saliga stunder, som Jesus oss ges.» Lördags e. m. var ett ekonomimöte, som torde kommat att få välsignade följder. Offergåvan gick till, efter nuvarande växelkurs, omkring 75 kr. Ja, måtte Herren i fortsätt-

ningen få välsigna, fostra och bevara sin lilla plantering hör i det kära Rui.

*

General Feng.

Ett nytt vittnesbörd om sitt varma nit för Guds rikes framgång i fosterlandet har den kristne guvernören i Kina, general Feng Ju-hsiang, avlagt genom den skrivelse, som han nyligen insände till den första Allmänna Kinesiska Missionskonferensen, som nyligen hållits i Shanghai.

Beklagande att han på grund av krigstillståndet i landet icke kunde själv närvara och att han ej heller kunde sända någon representant för de 8,000 kristna soldaterna i sin armé ville hand dock för konferensen framlägga några behov och önskemål:

1. Det stora behovet av flera arbetare för att utbreda evangelium i provinsen Shensi (varest Feng då var guvernör).

2. Nödvändigheten av kristliga industriskolor för utbildning av församlingens ungdom på det att bättre möjlighet måtte vinnas till självförsörjning och till att kunna ekonomiskt understödja församlingens verksamhet.

3. Nödvändigheten av djupare andlig kraft bland de kristna i deras verksamhet utåt.

4. Nödvändigheten av att hela det kristna Kina sluter sig samman i gemensam handling.

Vi må tacka Gud för detta vittne i missionsarbetarnas led i Kina. General Feng är ett föredöme för en kristen för alla länder. Han vill ej endast vara fast och hängiven i sin kristna tro, även i skötseln av sin jordiska kallelse vill han ådagalägga sådan pålitlighet och duglighet, som det anstår en kristen att visa. Hans armé hålles i mönstergillt skick, och hans soldater väcka över allt uppseende för sin »pli» och käcka hållning parad med anspråkslöshet och ödmjukhet, då de umgås med folket.

I striderna ha de vanligen avgått som segrare. Då de nyligen gingo till strid norr om Tientsin, bar var man omkring armen en bindel på vilken stod skrivet:

1. En soldat skall vara en helhjärtad patriot, trogen Gud och fäderneslandet in i döden.

2. En soldat skall vara besluten att fullfölja sin uppgift eller dö.

3. En soldat ger hellre sitt liv, än han ger upp sitt gevär. Även i den hetaste strid är han mån om att ej slösa med ammunitionen.

4. Sårade skola räddas, vad det än må kosta. General Feng blev nyligen såsom guvernör förflyttad till provinsen Honan. Han värderar mycket vår förbön.

L. H. Linder.

General Feng i kretsen av missionärer och infödda kristna arbetare.

Ståndaktighet.

Ur brev från pastor *Djing* i Yu-hsiang till missionär Tjäder få vi meddela följande glädjande nyheter:

Den 1 april döptes 13 personer, 4 män och 9 kvinnor. Av dessa senare voro 6 skolflickor i regeringens högre folkskola i samma stad. Pastorns yngsta dotter Loh-i har genom sin »Förening till Herrens förhärligande» och genom skolans tvenne troende lärarinnor fått vinna dessa sex unga för Kristus. Under samma missionsmöte tillsattes två församlingsdiakoner *Chang* (en min f. d. skolgosse) och *Hsie,* en äldre man. Bed uppriktigt och med kraft för dem. God framgång väntas under vårens tältpredikan. I en by bestod man predikanterna med mat och i en annan bad man dem dröja kvar ännu längre, över vilket vi mycket gladde oss.

Ytterligare anledning till tacksamhet mot Gud ger ett privat meddelande från missionär Carl Blom angående vårarbetet på pastor Djings (Chings) station Yuhsiang (Usiang):

»Det utkom ett förbud från mandarinen för eleverna i regeringens högre och lägre folkskola för flickor att lämna skolan på söndagarna, emedan lektionerna måste fortgå. Då avsade sig de båda kristna lärarinnorna sitt arbete, varpå de fingo tillstånd att själva bevista gudstjänsterna om de blott tillsåge att eleverna utförde sitt arbete. Sedan föreslog jag att de kristna flickorna, eller sådana som ville besöka mötena, skulle få lov från skolan för det ändamålet och under veckan gottgöra det som kunde brista i lektionstimmarna. Detta medgav mandarinen så att nu går allt i de gamla spåren och flickorna få följa med lärarinnorna till och från kapellet.»

Den åsyftade mandarinen är Pekingman, skicklig pedagog och har i sitt distrikt de bästa skolorna bland alla Taojins 36 domsagor, men han tror ej att Kristus är Guds Son. Han har sex flickor och fyra av dessa gå i skola just för de båda troende lärarinnorna. Han skulle lätt kunna avskeda dessa båda, men har av erfarenhet lärt att de utföra sitt arbete bättre och mera troget än icke kristna lärarinnor.

H. T.

Axplockning från den stora, kristna nationalkonferensen i Kina.

Den första missionärskonferensen i Kina hölls 1887. Antalet nattvardsberättigade kristna beräknades då uppgå till 1,400. När den andra missionärskonferensen hölls 1890, uppgingo de till 37,287. Vid missionens 100-års jubileum uppgick antalet kristna till 174,000. Vid denna konferens beräknade man deras antal till 375,000. Men långt större än dessa siffror giva vid handen, kan man säga, att kristendomens inflytande i landet är.

År 1907 firade den protestantiska missionen i Kina sitt 100-års jubileum, då 500 valda ombud deltogo. Alla dessa voro missionärer. År 1913 hölls en mindre nationell missionskonferens. Då voro en tredjedel av ombuden kineser. Till den nu hållna konferensen skulle enligt beslut väljas ungefär lika många kineser som missionärer till ombud. Valen utföllo så, att 535 kineser och 478 missionärer valdes till ombud. Konferensen besöktes därjämte av ett 40-tal representanter från hemlandsstyrelserna och ett 70-tal gäster.

Varje kinesisk delegat representerade omkring 1,000 av sina landsmän och varje missionär 25 kolleger.

Denna utveckling talar ett mäktigt språk.

*

Till ordförande valdes den kände teologie doktorn, pastor Cheng-Ching-y. När han övertog ledningen av förhandlingarna yttrade han bl. a. följande:

»Må ingen för ett ögonblick tänka, att vi ämna predika ett annat, ett nytt evangelium, eller en annan Kristus Jesus än den bibeln talar om. Grunden är redan lagd och ingen annan grund kan läggas. Kristi kyrka i Kina är en del av hans församling, som omfattar alla folk. Den uppbygges på klippan Kristus, på den allena. Den gudomliga sanningen vet icke av någon förändring. 'Jesus Kristus är densam-

me i går och i dag, så ock i evighet.' Vår tid behöver Kristus lika mycket som den gångna tiden. Kineserna utgöra intet undantag härifrån.»

*

År 1900 hade den unga kinesiska församlingen sitt stora blodsdop, då 221 missionärer och missionärsbarn ledo martyrdöden tillika med 2,000 kineser av evangelisk tro och 30,000 tillhörande den katolska kyrkan.

*

För närvarande verka 130 olika sällskap i Kina. Över hälften av dessa ha upptagit sitt arbete under de sista 20 åren.

*

Det beräknas att 50 % av de protestantiska missionärerna ha kommit till Kina under de sista 10 åren. 81 % av hela kåren ha ej varit i Kina fullt 20 år. År 1920 anlände 450 nya missionärer. 30 % av missionärerna utgöras av ogifta kvinnor.

*

221,559 söndagsskolbarn finnas i landet. Räknar man härtill dem, som gå i bibelklasser, blir summan 400,000. En söndagsskoltidning för lärare utgår i en upplaga av 200,000 ex. Särskilda böcker för söndagsskollärare med pedagogiska vinkar och råd ha utgivits och utgått i en upplaga på omkring 50,000 ex.

*

Vid denna konferens uppsattes ett nationellt kinesiskt missionsråd. (National Christian Council). Innan detta skedde, enade sig den samlade konferensen om följande uttalande rörande sin tro:

»Vi, medlemmar av den nationella kristliga konferensen i Shanghai, bekänna med glädje vår tro på och förnya vår tillit och lydnad till Gud Fader Allsmäktig, och Jesus Kristus, Hans son, vår Herre, som älskade oss och gav sig själv ut för våra synders skull. Vi tro ock på den helige Ande, Herren och Livgivaren. Vi betyga vår tro på den Heliga skrift såsom den högsta vägledaren för tro och leverne och vår lojalitet med avseende på de fundamentala kristna trosläror, som omfattas av de kyrkor, till vilka var och en för sig höra.

Konferensen är emellertid icke konstituerad som ett kyrkomöte med auktoritet att fatta beslut rörande lärofrågor eller kyrkopolitik eller att uppsätta bekännelseskrifter. Under det att konferensen hävdar, att det är av den yttersta betydelse, att den kristna kyrkan i Kina blir uppbyggd på en grundval av sann tro och sund lära, inser den dock, att det tillhör de olika samfund och kyrkor, av vilka de som bevista konferensen äro medlemmar, att bestämma, vilket som är det mest väsentliga i den kristna trons bekännande.

Ett nationellt kristet missionsråd, som uppsättes av denna konferens, är därför icke kompetent att utöva ecklesiastiska funktioner. Det kan endast bli en rådgivande institution, med uppgift att förverkliga de beslut som denna konferens kommer att anförtro detsamma. Det skall vidare verka för att sammanföra de olika kyrkornas och missionernas i Kina representanter, på det att de ömsesidigt må gagna varandra genom gemensamma rådplägningar. Endast ifråga om ärenden av allmänt intresse bör det nationella missionsrådet skrida till aktion och då endast, när det är fullt övertygat om att en sådan aktion är i enlighet med de samarbetande organisationernas önskan.»

Denna trosförklaring antogs genom att konferensen reste sig upp och sjöng doxologien.

*

Om sina personliga intryck från konferensen skriver Kina Inlandsmissionens redaktionssekreterare Mr. Marshall Bromhall bl. a. följande: »När man blickade ut över församlingen fick man en den livligaste uppfattning av de gångna årens segrar, och man erhöll en ny uppfattning om vilka krafter, som nu finnas på missionsfälten. Vad skulle icke Robert Morrison, Hudson Taylor och hundrade andra givit, om de hade kunnat få se denna dag. Välsignade voro de ögon, som sågo, vad vi sågo, ty många pionärer och banbrytare, som strävsamt arbetat på missionsfältet hade önskat att få se, vad vi sågo, men fingo icke se det, att höra, vad vi hörde, men fingo icke höra det.

Men man blev icke enbart djupt gripen av den väldiga skarans storlek. De delegerades och medverkandes kvalifikationer och duglig-

het var än mer beaktansvärd. Guds största gåvor till ett land eller till en verksamhet äro *män*. Ingen kunde vara med vid detta tillfälle utan att klart se, vilka stora gåvor Gud redan givit sin församling i Kina. Ordförandens stilla värdighet, ödmjukhet och visdom, sådant detta allt tog sig uttryck både i ord och i ledandet av förhandlingarna liksom ock den höga andliga nivå och helgade duglighet, som utmärkte de rapporter och föredrag vilka framfördes inför konferensen, gåvo anledning till djup tacksamhet. Bland allt detta myckna som var högt värdefullt, är det nästan förmätet att söka utpeka något särskilt. Men vi skulle känna det som en brist om icke en häntydan gjordes på ordförandens föredrag över »Kyrkans budskap», ett föredrag som överträffade de högsta förväntningar och som icke kan annat än bringa glädje och välsignelse till tuseenden även i andra land än Kina, eller till de hjärterannsakande budskapen om »Den kristnes personliga liv» och det, både då det gäller teori och praktik, av höga ideal genomträngda föredraget om »Kristi kyrka i Kina».

Vid en tidpunkt, då dagspressen är full av världens sorger är det gott att få stanna med sin tanke inför de hoppingivande element, som finnas samlade i en sådan samling som denna. Ty en sådan konferens som denna är överflödande löftesrik med avseende på det goda, som den kan komma att bringa till stånd. Må det bli så, som en av de kinesiska deltagarna från det avlägsna Yunnan bad, »att ett dubbelt mått av den ande, som vilat över de banbrytande missionärerna måtte komma till de kinesiska kristna, då de nu försöka att såsom en följd av konferensen taga på sig föregångarnas mantlar.»

För S. M. K:s bedjande vänner.

Tacksägelse- och böneämnen.

De utresta och hemkomna missionärerna, s. 170.

Det manl. seminariet i Yuncheng, s. 171, 174.

Den kristna nationalkonf. i Shanghai, s. 171, 177.

Arbetet i Sinanhsien, s. 173.

D:o i Juicheng, s. 175.

D:o i Yuhsiang, s. 177.

Missionärernas adresser.

Th. och Sekine Sandberg, Carl och Ethel Blom, Frida Prytz, Maria Nylin, David och Karin Landin, Carl Bergqvist.	Yuncheng, Sha. China.
Hugo och Marie Linder, Elna Gunnardo.	Swedish Union School, Kikungshan, Ho. China.
Judith Hultqvist, Elna Lenell.	Ruichenghsien, Sha. China.
G. V. och G. Wester.	Puchowfu, Sha. China.
Axel och Anna Hahne, Emma Andersson.	Ishih, Sha. China.
Nils och Olga Svensson, Hanna Wang.	Tungchowfu, She. China.
Robert och Dagny Bergling, Martin Lindén.	Hoyang, She. China.
Anna Eriksson, Estrid Sjöström.	Hanchenghsien, She. China.
Richard o. Hildur Anderson, Anna Janzon, Ebba Burén, Malte och Ida Ringberg, Nath. Engbäck.	Honanfu, Ho. China.
Maria Pettersson, Maria Hultkrantz, Elsa Engström.	Sinanhsien, Ho. China.
Ossian och Edit Beinhoff.	Mienchih, Ho. China.

I språkstudier:

Johannes Aspberg, Morris Bergling, Carola Rudvall.	China Inland Mission Shanghai China.

I hemlandet:

Aug. och Augusta Berg, Oscar och Gerda Carlén, Agnes Forssberg, Fredrika Hallin, Maria Björklund.	S. M. K:s exp. Drottninggat. 55, Stockholm.
Henrik och Hilma Tjäder.	Villa Brage, Västerås.
Ingeborg Ackzell,	Katrineholm.
Ester Jonsson.	Järnvägsgat. 14, Nässjö.
Josef och Johanne Olsson.	Teol. Sem. Princeton N. J, U. S. A.
Ester Berg.	Hantverkaregt. 28, Stockholm.

Skrifter å S. M. K:s Förlag.

Ädelstenar i Mästarens krona — *livsbilder från missionsarbetet i Kina* av fru R. Goforth. Innehåller flera, synnerligen gripande skildringar från ett banbrytande missionsarbete i norra Honan. Pris 2: 25 häft.

Ur pressens omnämnanden:

»En del av dessa berättelser äro rent underbara. De visa evangelii kraft att övervinna synd, mörker och vidskepelse samt bringa glädje . . . En synnerligen god och läsvärd bok.»
K. G. M. i Sveriges Unge män.

»En högintressant och fin missionsbok, som bör få tusentals läsare och läsarinnor.»
Sanningsvittnet.

»Detta är en ovanligt fin och älsklig missionsbok. Det är med stor uppbyggelse man läser de utmärkta livsbilderna. Boken rekommenderas på det varmaste. Den är synnerligen lämplig för högläsning i hemmen, vid syföreningar och ungdomsmöten etc.»
Göteborgs Veckotidning.

Denna bok, som innehåller livsbilder från missionsarbetet i Kina, bör läsas av varje missionens vän.»
Missionsförbundet.

»Här har på ett förtjänstfullt sätt med den svenska missionslitteraturen införlivats en samling livsbilder från missionsarbetet i Kina. Samlingar av dylika slag, där man får direkt lära känna olika gestalter på missionsfälten, såväl sådana, som redan tagit steget fullt ut i den kristna församlingen, som sådana, som ännu stå utanför, äro synnerligen tacknämliga.»
Svenska Kyrkans Missionstidning.

Ny bok.

Från lidande till seger.

En kineskvinnas livskamp

av **Ingeborg Ackzell.**

68 sid. Rikt illustrerad.

Pris 1 kr.

En gripande skildring som ger inblickar i både kinesiskt hedniskt liv och den frälsning och seger som Jesus Kristus bringar.

Då minst 10 ex. av S. M. K:s skrifter rekv. på en gång lämnas 25 % rabatt. Ej fraktfritt.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Karta. — »Skörden är mycken, men arbetarne äro få.» — Kampanj mot osedligheten i Kanton. — Från redaktion och expedition. — Brevavdelningen. — Axplockning från den stora, kristna nationalkonferensen i Kina. — För S. M. K:s bedjande vänner. — Missionärernas adresser.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1922.

N:R 11. ÅRG. 27. OKTOBER 1922. PREN.-PRIS 2:50.

以便以設耳

KINA-MISSIONS-TIDNINGEN "SINIMS LAND"

耶和華以拉

EBENEZER JEHOVAH-JIRE

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
REDAKTION: ERIK FOLKE, NATH. HÖGMAN.

Ambjörn Bäärnhielm.

Ambjörn Bäärnhielm.

O mänskobröst, kväv dina tårar »en liten tid». Tag fram harpan, rör dess strängar till härligt jubel. Ännu en har fått skåda landet »med de vida gränser», gått att vara med Jesus i Paradis.

Ambjörn Bäärnhielm är ej mer ibland oss. Stilla insomnade han den 20 september. Några få dagar dessförinnan yttrade han till svar på en fråga följande: »Det är bra.» »Löftena hålla.» »Tänk, att ej en enda synd anklagar mig.» »För Lammets blods skull!» Han såg så lycklig ut inför tanken att få sjunga Lammets lov med alla sina kära, »vi, som redan här kunnat sjunga, så taket nästan lyfts».

Herren gav, och Herren tog. Välsignat vare Herrens namn!

Stilla, underbart tändes för något över tjugu år sedan det eviga livets ljus i hans själ och därmed även kärleken till bröderna och till människosjälarna samt väcktes beredvillighet till Mästarens tjänst.

Mycket snart begynte detta ljus sprida sina strålar utöver egna hemmets och närmaste omgivningens gränser, ut i vidare kretsar.

Hans jordiska kallelse som officer och gymnastiklärare i skolor förde honom osökt i ständig och nära beröring med ungdom.

Ungdomen blev sålunda helt naturligt föremål för hans pånyttfödda andes första kärlek.

Så glatt medverkade han till det rätt så uppseendeväckande bildandet av en K. F. U. M. i lilla hemstaden Skellefteå.

Många av landsbygdens söner minnas nog »Kapten Bäärnhielms» vänliga inbjudningar till K. F. U. M.-besök, då de om söndagsaftnarna vid de sedvanliga stadsbesöken stodo sysslolösa i gatuhörnen.

K. F. U. M:s reguljära måndagsbönemöten under vintrarna voro oförgätliga stunder för den lilla skaran av ständiga deltagare, bland vilka den blide kaptenen var en av de allra angelägnaste.

När så våren äntligen kom och avlöste den bistra vintern och »kaptenen» for till »Vännäs läger», så tog han sin »ljusastake» med. Och den sattes icke heller där »under skäppan». »Kompaniet» visste mycket väl, var det hade sin kapten. Officerarna »respekterade» hans gudsfruktan och hans sätt att »sköta tjänsten», om de ock ej kunde fatta intresset för soldathemmet och kärleken till Bibeln. Under de fyra mötesmånaderna såddes emellertid Gudsordet i många ungas hjärtan, år efter år, säkerligen ej utan frukt.

Också till barnen nådde ljuset från hans själ. Skellefteå söndagsskola — börjad 1896 på hösten — fick efter år 1904 i kapten Bäärnhielm en trogen och en god föreståndare, nu saknad och välsignad av många.

I samhällslivets själavård, fattigvård och sjukvård m. m. togs hans kärlek och kraft flitigt i anspråk. Ständigt hade han »mycket

att göra». Lugn och jämn föreföll han alltid och var ganska fåordig. Godheten i hans blick och den melodiska klangen av hans stämma kunna icke förgätas. Hans kraftiga, trofasta handtag »kännes än». Ringa var han i egna ögon men stor i sin ödmjukhet, omutligt redbar, osvikligt trogen, ovanligt hjälpsam, en de fattigas och lidandes vän, ja »allas tjänare».

Kärleken har inga »styvbarn». Att kapten Bäärnheim skulle i Kinamissionen se sitt »skötebarn», varken vill eller vågar jag säga — så mycket dock, att »S. M. K.» kom att ligga hans varma hjärta mycket nära.

Redan omedelbart efter omvändelsen lyssnade han märkbart gärna till hjärtevänners enkla tal om det underliga, olyckliga landet i fjärran Östern. Blevo så Erik Folke, Augusta och August Berg samt Fredrika Hallin vid olika tillfällen (de flesta av dem) ej så kortvariga gäster i Skellefteå-hem. Därigenom mottagna intryck fördjupades genom läsning av Sinims Land och annan Kinalitteratur, som började spridas i bygderna i förstone med utpräglat misstroende från de snälla, »konservativa» missionsvännernas sida — samt genom den »Daggrynings»- och »Kinamötes»-verksamhet och korrespondens m. m., som efter hand kom till stånd. Kinamissionen var och förblev inskriven i kapten Bäärnhielms hjärta.

År följde så på år. De första »Kinavännerna» hade lämnat orten, nya och flera kommit till, och »ledningen» av verket flyttat in i Bäärnhielmska hemmet. Kring denna medelpunkt utvecklade sig »planteringen» mer och mer. Familjen Bäärnhielm och dess kära närmaste ha' vuxit samman med Kinamissionen och den med dem. Alltsammans är av Gud och åt Gud. Därmed vare nu nog sagt. Guds välsignelse vilar över verket.

Då det inom kommittén för S. M. K. omsider blev klart, att i dess krets måste finnas en representant också för det stora Norrland, var det oss givetvis till stor glädje att i början av innevarande år få hälsa kapten Bäärnhielm hjärtevarmt välkommen såsom ordinarie ledamot av kommittén. Han hade ju under många år stått också vårt kommittéarbete nära, dels i egenskap av ombud och dels såsom rådgivande ledamot.

Vid årsmötet intog han sin plats ibland oss för första gången — också för den sista.

I sitt sällsport lyckliga hem omgavs kapten Bäärnhielm av varmaste kärlek. Där styrktes hans händer i Gud och av de Heligas gemenskap. Där möttes missionens vänner till lov och bön och arbete. Där funno missionärer och andra Jesu vittnen vilostad under resor. Därifrån har välsignelse strålat ut till hemland och hednavärld.

H. DILLNER.

GUDS FOLKS VANDRING.

Av *Erik Folke.*

X.

I Refidim.

Herren hade för sitt folk dukat ett bord i öknen. Det var ett rikt bord väl försett från en kärleksrik Faders rika förrådshus. Mättade genom Herrens godhet voro Israels barn åter redo att på Herrens befallning bryta upp. Ögat var ej längre fäst vid Egyptens köttgrytor, ty hjärtat hade gripits av Herrens godhet. Dag efter dag fingo de genom mannats fallande ständigt en ny erinran om Guds fadersomsorg. Så kommo de till Refidim. Här förestod ett nytt prov. De hade intet vatten att dricka. Nu var, såsom flera gånger förut, all Herrens godhet förgäten. Hjärtats missnöje skärptes till knorr, och snart voro de även redo att gripa till våld. Det var på Mose de utöste sin vrede. Ty någon tanke på Herren fann ej vidare rum i deras hjärtan, fastän de tydligt visste, att det var på Herrens befallning, de nu befunno sig i Refidim.

Detta är en gripande bild av människohjärtat. Även då vi veta, att vi befinna oss på Herrens viljas väg, tåla vi mycket lite prövningar. Människan vill t. o. m. hålla före, att på Guds viljas väg skola inga prövningar förekomma. Då prövningen kommer, göra vi ofta som Israel gjorde. Vi ha intet öga för den nåd, som vi dock under allt åtnjuta, utan vi se bara på svårigheterna. Och dessa skylla vi gärna på människor eller omständigheter. Så upprepas Israels historia gång på gång i våra liv.

Om man ger rum åt otron och låter den näras genom otacksamhet och oförnöjsamhet, såsom fallet här var med Israel, kan den utvecklas på ett ödesdigert sätt. Det heter, att Israel frestade Herren, att de t. o. m. drogo i tvivelsmål, om Herren var ibland dem. Därför gives ock ifråga om sådana lägen i en människas liv en allvarlig varning. Det heter: »Förhärden icke edra hjärtan såsom i Meriba såsom på Massas dag i öknen, där edra fäder frestade mig, där de prövade mig, fastän de hade sett mina verk» (Ps. 95: 8). Vi finna också av detta ställe, att Israel här fogade en ny länk till den kedja av otroshandlingar, som till slut framkallade Herrens oåterkalleliga dom: Så svor jag då i min vrede: »De skola icke komma in i min vila» (Ps. 95: 11).

Men trots denna Israels allvarliga otrossynd möter Herren dem med ett nytt bevis på sin nåd. Han visar sig på nytt för dem som tålamodets Gud för att genom sin långmodiga kärlek lära dem att tro.

Mose fick befallning att taga löftesstaven i handen och gå till en viss klippa. Där skulle Herren själv möta honom. Inför Israels äldste som vittnen skulle Mose där slå på klippan med sin stav, och klippan skulle öppna sig och vatten skulle välla fram.

Moses gick i tro på sin Gud åstad och gjorde, som Herren befallt honom, och Herren lät ej sin tjänare stå där med skammen, utan han sva-

rade med en övermåttan rik bönhörelse.

Huru underbar ter sig ej Mose tro där i ljuset av Israels otro. Han var frestad som de. Trångmålet var för honom många gånger större än för dem. Herrens befallning förde honom in i rena omöjligheter. Huru lätt hade ej Herren kunnat föra sina skyar fram och låta sina skurar falla. Huru skulle väl den hårda stenen kunna giva vatten? Mose gjorde dock inga invändningar. Han blev mitt under omöjligheterna fast i tron, och i tro gick han lydnadens väg. Sådant kan Herren verka i den själ, som överlåter sig åt honom.

Aposteln säger oss i 1 Kor. 10 kap., att den klippa, Israels barn drucko ur i öknen, var en andlig klippa, och den klippan var Kristus. Den klippan följde dem under hela deras vandring, och hade de alltid haft trons blick klar och i tro gått till Gud med sina behov, skulle de ständigt fått släcka sin törst ur denna klippas flöden och aldrig behöft känna öknens brännande torka.

Den andliga klippa, Gud gav Israel, har även genom Herrens stora nåd blivit vår. Kristus vår klippa blev slagen en gång, och då den brast under slagen, vällde där fram en ström så rik, att varenda törstande själ där finner nog och övernog. »Om någon törstar», säger Herren Jesus, »han komme till mig och dricke», och han fortsätter: »Den som *tror* på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram.»

Av detta vatten få Herrens pilgrimer vederkvicka sig varje dag, och då vi nått ökenlivets slut och få ingå i löftets land, skola vi där föras fram till en älv med levande vatten, klar som kristall. »Då jag kommer dit», utropade en Herrens tjänare, där han låg och väntade på sin förlossning, »skall jag dricka, ja, då skall jag dricka, tills all min törst är fullkomligt släckt.»

»De skola icke mer hungra och icke mer törsta och solens hetta skall icke träffa dem, ej heller eljest någon brännande hetta. Ty Lammet, som står mitt för tronen, skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor, och Gud skall avtorka alla tårar från deras ögon» (Upp. 7: 16, 17).

Från redaktion och expedition.

Bönhörelse.

Alla de vänner, som hörsammat den maning till förbön med avseende på det manliga seminariets behov, som infördes i föregående nummer, kunna nu med oss få glädjas över underbar bönhörelse. Inom få dagar behagade Gud genom en av sina skaffare sända oss den behövliga summan. Förvisso skall ock Herren allt framgent draga försorg om detta så viktiga verk.

Till Kina

utreser, vill Gud, fröken *Maria Björklund* i medio av oktober månad. Fröken B. reser över kontinenten till Marseilles, varifrån hon sedan fortsätter med den japanska ångaren »Haruna Maru» d. 21 okt. Vi anbefalla fröken Björklund åt missionsvännernas förböner, att »resenåd» må beskäras henne.

Einar Verner Wester †.

Från Kina har meddelande ingått, att makarna Westers yngste gosse, Einar Verner, den 25 juli efter 5 dagars svår

rödsot avlidit på vilohemmet Sommarro vid Shui-iu. Han var då 20 1/2 månad gammal. Hjärtligt deltagande med föräldrarna i deras svåra förlust bedja vi att på ett särskilt sätt få innesluta dem i missionsvännernas förböner.

Höstmötet.

Missionens höstmöte kommer, vill Gud, att äga rum i Stockholm söndagen den 22 oktober, varvid de senast hemkomna missionärerna komma att medverka. Närmare kommer att meddelas genom annons.

Nya ombud.

Följande personer hava antagit kallelse att vara ombud för Svenska Missionen i Kina: fröken Emy Johansson, *Boden*, lärarinnan fröken Lydia Fall, Årteryd, *Hägerstad*, missionssekreteraren Tycho Dahlin, *Stockholm*, järnhandlaren Otto Ljungkvist, *Skövde*, pastor Fritz Peterson, *Stockholm*, fru Hilda Olofsson, Öhrviken, *Kallholmen*, svarvaren Johan Karlsson, *Sandsjö*, lärarinnan fröken Hilda Petersson, Applaryd, *Brömsebro*.

Hans Stjärna i Östern.

Då vi inom loppet av denna månad hoppas få vår julkalender färdig, vilja vi härmed meddela, att rekvisitioner redan nu kunna insändas. Priset blir häft. 1:75, kart. 2:25, klotb. 3:75.

Försäljning

anordna syföreningarne för S. M. K. i Stockholm d. 5 dec. på K. F. U. K:s lokal, Brunnsgat. 3, Stockholm.

Mattor

tillverkade vid Industriskolan i Hoyang ha inkommit och finnas till försäljning i Kinesiska Magasinet, fröken Judit Hansson, Regeringsgatan 43, 1 tr. För dem, som intressera sig för att lära känna den yrkesskicklighet, som kineserna besitta, finnes här ett utmärkt tillfälle. Mattorna äro verkligt förstklassiga.

Fotogenlampor,

som finnas i missionsvännernas ägo men ej längre användas, kunna komma till synnerlig god användning ute på vårt missionsfält både i missionärsbostäderna, i kapellen och på utstationerna. Expeditionen förmedlar med glädje utsändandet av dylika lampor, om någon skulle vilja i detta stycke giva missionärerna en god handräckning.

Välkomstmöte den 8 sept. 1922.

Det var ljuvligt, att i den välkomsthälsning, missionens ordförande, överste Dillner, riktade till våra från stridsfältet återkomna syskon och till den talrika skara av missionsvänner, som samlats i Stadsmissionens stora kyrksal, få uppmärksamheten riktad på de två stavarne i vår trofasta Herdes hand: Ljuvlig ro och Endräkt (Sak. 11:7). Glädjefriskt talade han om de stavarnes betydelse för våra missionärer och om vad de varit och äro för oss. Och vår Herde skall ej bryta sönder dem över oss, om vi följa honom.

Missionär O. Carlén framförde därefter en hälsning från församlingen i Juicheng-hsien. Han talade om med vilken innerlig kärlek dessa kristna voro fästade vid sina vänner här hemma i Sverige. Han talade också om med vilken kärlek de sökte vinna sina egna för Gud. Han berättade om en man, vars hustru i vrede över att han blivit kristen lade sig till sängs i avsikt att svälta ihjäl. Då mannen i förtvivlan sökte råd hos evangelisten, rådde honom denne att binda henne — att binda henne med kärlek. Och på den vägen vann han sin hustru för Gud. Så är missionens verk ett kärlekens verk.

Doktorinnan Maria Berg tecknade på ett gripande sätt en kinesisk kvinnas liv: Hon hade varit en ivrig anhängare av buddismen. Sedan hon kom till tron, blev hon en lika helhjärtad kristen. Hennes man gav henne vittnesbördet, att hon var till 11/10 delar en kristen. Särskilt framträdande var hennes offersinne. Herren skulle ha det bästa.

Fröken Ester Berg framförde en hälsning från församlingen i Hoyang och Hancheng. Hon manade till bön om flera arbetare i skörden. Hon visade, hur många själar, som sitta i mörker, bli lyck-

liga, om blott budbärare kommer till dem. En äldre kvinna, som till en början visade dem ifrån sig, längtade sedan så mycket att höra mer och var så tacksam för vad hon fick höra, att hon bjöd bibelkvinnan på skjuts. Hon ville också visa för andra, hur mycket hon värderade evangeliet.

Fröken Ester Jonsson talade om Herrens underbara ledning med henne själv, hur hon genom sjukdom blev hindrad att ingå i verksamheten bland kineserna, men hur hon fick erfara Guds hjälp och fick mottaga kraft att upptaga den krävande uppgiften att som lärarinna i Svenska Skolan i Kina leda missionärernas barn. Hon hade känt Herrens nedbrytande nåd, men hon hade ock erfarit Herrens bärande nåd. »Guds nåd håller», det var summan av vad hon lärt i Herrens skola i Kina.

Synnerligen gripande var det att se och höra Herrens åldriga tjänarinna, fröken Fredrika Hallin, som alltsedan sitt 45 år verkat i Kina. Hon tackade Herren för nåden att få komma hem och vila efter sin långa arbetsdag.

Sist gavs ordet åt fröken Björklund. Då fröken B. redan i medio av okt. kommer att återvända till Kina, ville hon nu begagna tillfället att säga farväl. Det ord, hon vid denna utresa stödde sig på, var detta: »Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i Din hand.» (Ps. 139: 5). Där i Jesu hand finnes trygghet, även då avgudanattens skräck hotar att taga en fast. Fröken Björklund bad om förbön för sig och de övriga missionärerna.

Därefter tillbragtes en stund i bön varpå en gemensam tésupe intogs. Tillfälle gavs då åt de många, som stannade kvar att utbyta hälsningar med missionärerna.

Det hela blev en verklig högtidsstund, ty Herren Jesus var med och lät oss alla känna rikedomen av sina välsignelser.

E. F.

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

BREVAVDELNINGEN

"Vi vilja tro på Jesus, men vi förstå ej vägen ännu."

»Öknen och det torra landet skola glädja sig, och heden skall fröjda sig och blomstra som en ros.»
Es. 35: 1.

Vissa tider ser det ut för våra ögon som om Guds rikes örtagård skulle förvandlas till torrt land i stället för motsatsen, då vi däremot under andra tider få erfara en bokstavlig uppfyllelse av ovan anförda löfte i den mån som det kan tillämpas på Guds rike i stort.

Evangelisationsverksamheten.

Under den gångna vintern ha vi mer än under någon föregående tid i vårt arbete här fått göra landvinningar för Guds rike. Hungersnödsarbetet har omisskänneligen förberett marken på mer än ett håll. I en större köping, Ch'angwa, 30 li från Honanfu ha vi bedrivit tältverksamhet sedan i höstas, och ett tiotal troende ha kommit till här, av vilka de flesta äro kvinnor. Det är en glädje att se den fasthet i tron, som kännetecknar några av dessa nyomvända. En av dem — han har ett slags matbutik — skulle tvingas av en av sina släktingar att tillbedja avgudarna vid det kinesiska nyåret, men han sade: »Du får döda mig, om du vill, men jag har för alltid sagt farväl till de falska gudarna för att tillbedja den ende och sanne Guden.»

I en annan köping, ej långt ifrån Ch'angwa, som heter Matúen, ha ett tjugutal sökare kommit till nästan omedelbart. Även här äro de flesta kvinnor, och många av dem äro mycket varma och nitiska. Våra bröder, som arbeta i tältet, besöka dem regelbundet för att leda dem framåt på trons väg.

I en by, Sa-Po-t'eo, som ligger nära vår utstation Hancheng, har också en stor skara nya sökare kommit till. De ha blivit förda till tron genom en ung man,

som vi använde i hungersnödsarbetet förra året. Han är ännu ej döpt, men Herren har bekänt sig till hans vittnesbörd, så att han fått föra dessa »andra får» till den Gode Herden.

Då Malte Ringberg helt nyligen var på resa hem från Songhsien, där han hållit en veckas bibelklass, och kom till Mingkao, som ligger på vägen emellan Sunghsien och Honanfu, kom en av de ledande männen i denna stora köping ut och bad honom för all del stanna kvar. Han inbjöd honom i sitt hem och sammankallade sina vänner och grannar såsom en gång Kornelius gjorde. Fru Ringberg var också med samt bibelkvinnan Peh och en evangelist, och då våra vänner Ringbergs ej kunde stanna, lämnade de bibelkvinnan och evangelisten kvar. Sedermera ha vi sänt den förras man jämte en hel liten evangelisttrupp, och i går kom Meng — den ovan nämnde mannen, som inbjöd syskonen Ringbergs — och bad för all del, att Peh och hans hustru skall få stanna i Mingkao, »ty», sade han, »vi vilja tro på Jesus, men vi förstå ej vägen ännu».

I Sunghsiens stad är det också mycket uppmuntrande. Vid vårt förra stormöte fingo vi, bland andra från denna stad, döpa en av distriktets ledande män, som varit och är till stor hjälp i arbetet där. Genom Herrens godhet ha vi nu lyckats att få ett eget hus där, men det är redan ytterst otillräckligt för att taga emot de skaror, som komma för att få undervisning.

Även i Sinan ha vi haft ett mindre tält uppsatt på ett par platser med evangelisten Wang som ledare. Den synliga frukten har dock ej varit så stor här, men många ha varit i tillfälle att höra evangelium. Nathanael Engbäck har övervakat arbetet i tältet samt två s. k. »evangelistic bands», som underhållits av »Stuart Evangelistic Fund».

En av ledarna för denna organisation, Mr. Cunningham, var här med två av sina egna män och ledde fem dagars evangeliska möten här i staden. Vi hade en mycket stor tillslutning, och vårt nya kapell var alldeles fullsatt kväll efter kväll av en stilla lyssnanade skara.

Honanevangelister. Foto O. Beinhoff.

Bibelkurser.

En veckas klass har hållits två gånger här i Honanfu för troende och för medhjälpare. Malte Ringberg har haft en veckas klass här, en i Sinan och en i Sunghsien. Ännu ett par klasser hade planerats, en i Futien och en i Shichiao, men måste uppskjutas på grund av att de troende på dessa varit mycket sking-

rade, i det att flera av dem måst söka sin utkomst på andra orter under vintern.

Utstationerna.

Under det gångna kvartalet ha vi överlämnat utstationen Yensi till Augustanamissionen. Detta har ej känts så lätt, då vi under de 14 år, som vi arbetat där, vuxit tillsammans med de troende, och där vi nu hunnit så långt, att de under de två sista åren varit alldeles självunderhållande, i det att de t. o. m. haft sin egen evangelist. Dock funno vi, att det var en nödvändighet för gott samförstånd och samarbete med våra vänner inom Augustana, ehuru vi härigenom förlora en kraftig del av vår församling med omkring 50 församlingsmedlemmar.

Skolorna.

Så gott som alla våra skolor började sin vårtermin i slutet av januari. Förutom goss- och flickskolorna i Sinan och Honanfu finnas nu småskolor i Hancheng, Si-o Kuanchuang. De två senare tillhöra Sinan församling. Vi kunna ej nog tacka Herren, som genom vårt seminarium givit oss lärare för våra skolor. Här i Honanfu skötes nu både små- och folkskolorna helt och hållet av våra kinesiska lärare, så att ingen utländsk kraft behöver vara bunden av detta arbete.

Hungersnödsarbete.

På grund av hungersnödens intensitet förra året, varigenom många hem råkade i sådant armod, att de ej kunnat komma på fötter igen samt på grund av förra sommarens oerhörda nederbörd, vilken dels förorsakade översvämningar och dels till stor del förstörde höstskörden, ha vi även i år måst söka åstadkomma någon lindring genom att sätta igång arbete i form av väg- och kanalbyggnader. Vi ha för närvarande omkring 3,000 arbetare sysselsatta på detta sätt, vilket dock kräver mycken tid och tillsyn. Vi ha rika tillfällen att bland dessa arbetare utså livets ord. Allt arbete upphör på söndagarna, och vi samla dem då i de olika templen, där de äro inlogerade och predika evangelium för dem.

Genom Herrens stora godhet ha vi alla fått vara friska och kunnat vara i fullt arbete, såväl våra infödda medhjälpare som vi missionärer, med undantag av evangelisten Wang i Sinan, som varit rätt klen en längre tid.

»De skola tacka Herren för hans nåd och för hans under med människors barn.»

Honanfu i april 1922.

Richard Anderson.

*

"Det lönar sig! Resultatet är redan nu härligt!"

Missionär *N. Svensson* skriver från Tungchowfu.

Vi ha haft en mycket orolig tid. Först det väldiga bråket vid årsskiftet, som såg farligt ut. Sedan vid krigsutbrottet i vår. Tungchow var belägrat och beskjutet flera dagar. Nu är det bättre.

Shensi gjorde ju en stor förlust genom detta krig: general Feng blev förflyttad. Han är nu militärguvernör i Honan. Vi tacka dock Gud för förmånen att ha fått ha honom här några månader, ty folket fick se, att kristna kunna användas till landets förmån. Hans regering i Shensi kommer ej snart att glömmas.

I vårt arbete ha vi ej blivit hindrade något avsevärt. Båda predikotälten ha varit i bruk. Fyra evangelister i det ena och tre i det andra. Intet hinder har uppstått. Folket har gärna lyssnat. Evangelisterna ha blivit väl emottagna i byarna. Det var med fruktan och bävan, vi började efter den häftiga agitationen emot kristendomen vid nyårstiden. Vi ha alla blivit glatt överraskade av det oväntat vänliga mottagande, vi fått röna. Åtskilliga ha nedtecknat sina namn som forskare. Tältpredikanterna skola nu under sommaren besöka och hjälpa dessa att komma framåt.

Den 1 april hade vi vårens första stormöte. Just då var bibelkvinnokursen av-

slutad. Fröken Estrid Sjöström reste alltså med till Tungkwan. På samlingsdagen kom br. Martin Lindén samt vår nyanlända missionär, fröken Wang. Vi voro således ej mindre än fyra utlänningar vid stormötet. Vi fingo tala för fullsatt kapell vid alla mötena. General Feng hade trupper i Tungkwan, vars alla officerare voro troende. En av majorerna ledde en gudstjänst. En av general Feng tillsatt tulltjänsteman, en snäll, troende ung man, ledde även ett möte. De talade båda mycket bra. Den förres ämne var: »Vad är en kristen?» och den senares: »Det kristliga livet». Det var riktigt dyrbart att höra dem. Br. Martin Lindén ledde även två möten. På söndagskvällen, före nattvardsgången, döptes tre gamla gummor. Den ena var 75 år.

General Fengs överstelöjtnant, Chi, hade framställt en önskan att få vara med om nattvardsgången. Det var många, både officerare och soldater, som ej på länge deltagit i Herrens nattvard, och de ville nu passa på, medan missionärerna voro där. På utsatt tid kom en skara i ordnade led inmarscherande på kapellgården och in i kapellet, varest vi hade en härlig stund omkring Guds ord och sakrament. Det var i sanning inspirerande att få vara med. Huru olika Kinas vanliga militärer voro icke dessa soldater och officerare! O, vad evangelium, då det får utföra sitt verk, förändrar! I sanning »en *kraft* till *frälsning*». Deltagarna voro några och tio officerare samt 60 à 70 menige. Jag kan nu förstå något av vad Dr. Goforth kände, då han var med och utdelade Herrens nattvard till flera tusen av Fengs soldater på en gång.

Br. Lindén och jag blevo sedan bjudna på en riktigt fin middag hos officerarna på söndagseftermiddagen. Vi bjödos på soppa, som åts med sked ur djupa tallrikar på utländskt sätt, samt på flera riktigt goda rätter. Så satte de kronan på verket med att bjuda på *kaffe* efter maten. Jag trodde nästan, jag drömde, eller att det var något galet med min smak, och jag måste fråga, om det verkligen var kaffe. Överstelöjtnanten förklarade då, att de hade skaffat sig kaffe för att kunna ha till hands för utländska missionärer, som de kunde få tillfälle att bjuda in.

Kinesiska skördemän. Foto O. Beinhoff.

Det bästa av det hela var, att alla dessa officerare visade stort intresse i andliga ting. Under hela tiden rörde sig samtalet om t. ex. sådana ämnen som: Bönen och dess vikt; Fastan och dess betydelse. Var och en utvecklade sina tankar med sådan rättframhet, att man kände, att man var i en riktig brödrakrets. Ja, då man ser sådana frukter av evangelii predikan i Kina, då får man lust att hålla på, då glömmer man bort alla svårigheter, som arbetet medför. Man känner, att det är rik lön för mödan, väl värd försakelsen, om man nu kan tala om försakelse. Det lönar sig! Det har sagts förut, men tala om det igen för missionens trogna, bedjande och offrande vänner: det lönar sig! Resultatet är redan nu härligt,

vad skall det ej bli, då allt blir fullkomnat.

Nu ha Fengs alla soldater lämnat Tungkwan, men vi alla tacka Gud för förmånen att ha fått göra deras bekantskap. De ha i sanning prytt Jesu Kristi lära och förhärligat hans namn.

Den 7 april skulle Puchengs församling hålla sitt vårmöte. Det har varit en tid av kamp och strid, ja, förföljelse för Herrens trogna i Pucheng. Vi tacka Gud, som har bevarat och uppehållit sina tjänare, evangelisterna där. De ha stått på sin post, trots anfallen. Evangelisten Tung har haft det svårt, men Gud har hjälpt honom, och vi ha anledning tacka Gud för honom, mer än någonsin.

Påskdagen hölls stormöte i Hua Yin miao. Lokalen var ej fullsatt, men vi få tacka Gud för dem, som kommo. Vi glädja oss åt de tre, som kommo till tron i höstas. Den ene, en av gamla stammens skollärare, har nu blivit utan skola, emedan han ville hålla söndagen och vill att eleverna skola besöka söndagsgudstjänsten. Den gamle ser lika glad ut ändå, men vi få bedja Gud hjälpa honom med den ekonomiska sidan av saken. Gud har säkert någon utväg.

Annandag Påsk var samlingsdagen för mötet i Chao I. Vi tyckte alla att det kändes, som om det började bli litet varmare där. Kollekten visade även, att bröderna växa till, även om det går sakta. Vår trogne evangelist heter Yao Sien Seng. Gamle Yao är äkta guld. Han är ingen predikant men tror på Gud och hans ord och sörjer över att människorna ej undersöka, vad Bibeln lärer. Vid årsskiftet fick han lida misshandel i sin by, ty han försökte försvara de utländska missionärerna på en marknad, då skolungdomen höll på att agitera emot dem. Helt nyligen dog hans äldre brors hustru, och han måste hem och begrava den döda, ty hon var änka. Nu är seden, att likbärarna skola trakteras med starka drycker. Detta sade Yao bestämt nej till. Ledarna i byn försökte att övertala honom, menande, att det var enda sättet, men Yao sade: »Huvudet få ni ta av mig, om ni vilja, men jag vill ej bryta mot Guds ord och församlingens regler.» — »Pris ske Gud», sade han, då han sedan talade om saken, »Herren hjälpte, så allt gick bra, och jag behövde ej synda.»

Så var mötet i Lung Chi. Jag reste hem ett tag och skulle ha rest till Lung Chi följande dag. Men som Pucheng blev anfallet och portarna stängda, så kunde jag ej komma till det sistnämnda mötet.

Äldste Yang var där samt alla tältpredikanterna. De hade ett gott möte. Där ha vi nu en fullkomligt självständig församling med 51 medlemmar. Vid vårmötet invigdes det nybyggda kapellet. Missionen har bidragit med 30 dollar för inköp av ett gammalt hus. Sedan har allt arbete och andra utgifter bestritts av dem själva. Denna verksamhet kostar nu ej missionen något. Vi skicka dit våra predikanter emellanåt, men verksamhetens vara eller icke vara beror ej alls på oss. Alla de troende där äro fattiga. Därför har det varit stor uppoffring. Men enighet ger styrka. De ha givit andra små grupper ett mycket gott exempel.

Nästa stormöte var utlyst att hållas i Chin Cheng 25 april. Dit kunde varken jag eller någon annan komma, ty striden i Pucheng var ännu ej över. Syskonen hade likväl samlats, enligt vad jag sedan hörde. Så började dopklass här den 1 maj, och Puchengs stormöte hölls den 10. Vi fingo genom dopet upptaga i församlingen 22 personer. — Ja, så får jag lov nämna om vår tacksamhet och glädje över den hjälp, som Pucheng fått i vår nya syster, fröken Wang. Den kinesiska församlingen glädes med oss. De ha haft tre böneämnen en tid: 1. ett predikotält, 2. en kvinnlig missionär. Att de fått dessa två stora böneämnen besvarade, däröver glädja de sig mycket. Det tredje: en flickskola, återstår. Men som de lyckats så bra med hänsyn till de två första, så har deras tro stärkts, så att de tro, att det tredje ej kan utebli.

Det är litet bekymmersamt med stationslägenheten. Den är ej köpt. För några dagar sedan ville ägarna sälja den, men som inga pengar för ändamålet fin-

nas, kunna vi intet göra åt saken. Det vore ledsamt, om lägenheten skulle gå ifrån oss, ty ingen lämpligare finnes.

*

En stor och kraftig dörr har blivit öppnad.

1 Kor. 16: 9.

Missionär *N. Engbäck* skriver från Honanfu:

Nyligen hemkommen från en resa i distriktet till några av våra utstationer och predikoplatser vill jag gärna meddela något av vad jag sett av Herrens verk i och genom kineserna. Det är också min innerliga önskan och bön, att det som meddelas kunde giva anledning till gemensam bön och tacksägelse.

Den första platsen gällde Ch'angua, en köping belägen 17 km. norr om Honanfu. Sedan november förra året har predikotältet varit uppsatt där och 4 evangelister ha varit engagerade för bokspridning och predikan. Själva platsen är ej synnerligen stor, men de ofta återkommande stora marknaderna där bereda tillfällen att nå skarorna med livets ord. Tältet har fått en utmärkt placering just vid sidan av marknadsplatsen och den röda och vita flaggan, med inskriptionen: »Gören bättring, ty himmelriket är nära», vilken vajar över tältet, anger klart syftet med vår ditkomst.

Vid framkomsten till tältet märkte jag, att en man ej var tillstädes. På min fråga var han var, fick jag veta, att han varje dag brukar gå ut en eller flera gånger om dagen på fältet utanför byn för att bedja och tillbringar då ofta en å två timmar i bön. Hans böneliv har gjort djupt intryck på hans kamrater, såväl som på folket däromkring, och har ej förfelat sin verkan, utan burit frukt.

Vid ett samtal med honom berättade han, att då de först kommo till Ch'angua, tyckte alla det kändes så hårt att arbeta där, att de talades vid om att ej stanna kvar. Men, säger min vän Uang T'iening, en natt, då jag ej kunde sova, bad jag mycket till Gud och i en syn visade mig Gud den natten, att vi skulle stanna kvar. Jag tyckte mig plötsligt se ett underligt ljus komma in i tältet och upplysa det. Det blev då visst för mig att Gud med sitt ljus skulle lysa in i många mörka hjärtan på den platsen. Det var ingen dröm och ingen synvilla, sade Uang och följande morgon förmådde han sina kamrater stanna kvar övertygande dem om att Gud skulle vinna själar på denna plats.

Det var mycket uppmuntrande att nu få se något av Guds verk där. Det finnes nu en liten grupp av sökare, som vågat taga korset på och följa Jesus. Jag bodde i en av de nykristnas hem. Denne man står som ett vittne om vad Guds nåd förmår. Med frimodighet vittnar han om sin nyvunna lycka och trogen är han det mått av ljus, som han har. Sedan han tog steget fullt ut, har hela hans familj följt efter. Många äro också i hjärtat övertygade om lärans sanning men de våga ej träda fram. Den lilla skaran av troende får lida förföljelse från hedningarnas sida, men de stå fasta i tron. De behöva mycken förbön om dessa svårigheter i fortsättningen skola »avlöpa för dem till vittnesbörd» och de skola »växa i nåden och Jesu Kristi kunskap». Låt oss slå en bönering omkring dem!

Nästa besök gällde Hancheng, en ganska stor stad belägen 120 li väster om Honanfu utmed Lofloden. Församlingen där har haft ett litet hus intecknat förut, men nu har Herren lett så, att de fått eget hus med predikolokal jämte gosskola, i vilken 30 barn få undervisning. Två kinesiska lärare sköta ensamma om denna skola. Den ene av dessa, läraren Chang står där som ett bevis för vad Guds nåd förmår. Han har varit församlingsmedlem sedan långt tillbaka men föll i synd. Vid Mr. Goforths möten här i Honanfu förra året var även Chang med. Gud fick då på nytt göra nåd med honom. Han blev ej blott upprättad utan även ivrig att ställa sig själv och sin egendom till Herrens förfogande. Den tomt, som nu tillhör församlingen, har han skänkt åt Guds verk. Han har blott av missionsmedlen fått litet hjälp till uppförande av de präktiga nybyggnaderna. Nu står den lilla utstationen där reparerad och inbjudande med sina vita väggar, en av de

trevligaste utstationer jag sett och dock mycket enkel. Det fattas blott en evangelist där, som kunde ge sin tid till det direkta evangelisationsarbetet.

Jag hade där i Hancheng stämt möte med en av evangelistgrupperna, som varit ute i de kringliggande byarna några dagar. Med glädje förtäljde de, huru stora ting Gud gör ute i byarna och hur dörrarna stå öppna för evangelium överallt. I en by vid namn Hsiakuan belägen cirka 10 li från Hancheng har en inflytelserik man vid namn Li blivit intresserad i evangelium, och erbjudit sitt hem att användas för sammankomster. I den byn finnes inga troende, men nu har en dörr öppnats där. O, att man blott kunde gå in och bruka tillfällena. Ett ord som de kristna ofta sagt här är detta: »Det fattas män som predika. Ja, skörden är mycken, men arbetarna äro få.»

Vid söndagens möten var kapellet, som rymmer cirka 200 personer, alldeles fullsatt. På eftermiddagen var nattvardsgång, men en stor skara utomstående kommo även då. Vid förmiddagens gudstjänst voro tvenne makar med, vilka nyligen blivit intresserade i evangelium. Hustrun hade varit besatt av en ond ande, men en av evangelisterna hade i Jesu namn utdrivit den onde anden. Hon satt där nu vid sina sinnens fulla bruk och lyssnade uppmärksamt till evangelium. Sådant talar till hedningarna. Gud vare tack, makten att utdriva onda andar finnes ännu i församlingen. Jag träffade även flera personer, som nyligen blivit sökare och kommo från de närliggande byarna. Glädjande nog synes på den platsen en hel del inflytelserika personer ha blivit fattade av evangelium. En av dessa sökare hade en lång tid varit slav under opiebegäret. Han hade intet arbete velat uträtta utan blott rökt sin opiepipa. Hans fader, som nu är hemma hos Gud, var församlingsmedlem här i Hancheng. Nu har faderns böner besvarats, sonen har brutit med sina gamla vanor och blivit en ivrig forskare i läran. Hedningarna se den påtagliga förändringen med honom och hans liv vittnar inför dem om Guds kraft.

På tisdagen ställdes färden över Lofloden till byarna Sa Fo teo och Lien chuang, belägna några li söder om Hancheng. Det var särskilt den förstnämnda platsen, som tilldrog sig mitt särskilda intresse. Det är en by på något över 200 familjer. En församlingsmedlem från Hancheng berättade för någon tid sedan, att i Sa Po teo funnos över 20 familjer, som tagit bort avgudarna och ville tro på den sanne Guden. De hade kommit till Hancheng och begärt att någon skulle komma till deras by och predika, men ingen evangelist fanns där, som kunde gå. Den ovannämnde församlingsmedlemmen hade dock varit där någon gång och i enkelhet vittnat om Jesus. Hans by ligger cirka 5 li från Sa Po teo. Ingen missionär hade heller förr varit där. När jag nu kom dit, träffade jag en hel liten skara av ivriga sökare. Deras tillgivenhet och glädje över besöket var rörande. För mig var det en sannskyldig glädje att märka denna omedelbara syskonkärlek, som binder alla Guds barn samman med så starka band, oavsett från vilken plats vi äro eller hur vår ställning är. O, hur önskade jag ej att alla bedjande och offrande vänner hemma kunde fått vara med och dela den glädje, som erfares, när man träffar dessa små grupper av Jesu lärjungar, och även se den påtagliga förändring, som skett med dem. Skillnaden mellan mörkrets och ljusets barn har jag förstått på ett helt annat sätt, sedan jag kom hit ut till Kina.

De var många andra anledningar till glädje i Sa Po teo. Rummet, där vi samlades, hade de troende själva intecknat för 25 dollars. Som de äro fattiga, kunde de blott själva åstadkomma 8 dollars, men hade tills vidare fått låna 17 dollars av församlingen i Hancheng. Bänkar hade de ej ännu hunnit skaffa sig, utan då de gingo till gudstjänsten, fick var och en taga sin bänk med sig, vilken sedan åter togs tillbaka till hemmet.* Deras sam-

* Små bänkar ung. 2 meter långa som finnas i kinesiska hem. *Red.*

lingslokal behövde undergå en reparation, men det är mitt hopp, att de genom Herrens nåd skola växa till inåt och utåt och själva så småningom kunna utföra även detta. Det är en god grund till självunderhåll lagd där, som det gäller att bevara. Vad de framför allt behöva är en man, som kunde ge sin tid åt att undervisa dem i ordet och föra dem framåt. Låt oss bedja om rätte mannen!

Mitt nästa besök gällde en köping vid namn Chao pao. En av evangelisterna, som jag träffade i Hancheng, berättade för mig, att i den förstnämnda köpingen fanns en man vid namn Li, som var intresserad i evangelium och lovat, att om vi där predikade, så skulle han ställa ett rum till förfogande för möten. Då jag fick höra detta var genast mitt intresse väckt, och jag beslöt att fara dit för att lära känna platsen och mannen i fråga. Det är en ganska stor köping, som ligger 100 li från Honanfu och 50 li från Hancheng utmed stora vägen. Från strategisk synpunkt vore det utmärkt att här få ett fäste. Med blott korta avstånd därifrån ha vi mindre byar, som lätt kunde arbetas från Chao pao. Hitintills har intet arbete där kunnat upptagas, men nu synes tiden vara kommen, om vi blott kunde gripa tillfället. (Forts.)

Från skilda håll.

El Azharmoskén i Kairo intager en särställning: den är islams hjärna, den muhammedanska världens huvuduniversitet. Detta har f. n. 12,000 studenter och 500 professorer. Studenter från Algier och Marocko mötas här med blomman av Turkiets, Syriens och Arabiens ungdom för att under utmärkta lärares ledning studera Koranen och den muhammedanska religionen. I denna moskés valvgångar och stora hall, som uppbäres av 140 präktiga gamla pelare, hålles den islamitiska fanatismen vid makt från släkte till släkte.

*

Ev. Fosterlandsstiftelsen har på missionsfälten i Afrika och Indien tillsammans 30 manliga missionärer och 57 kvinnliga. De infödda medarbetarna äro 275, nämligen 194 män och 81 kvinnor. Församlingsmedlemmarna äro 4,749, av vilka 2,091 äro nattvardsberättigade. Vidare finnas 3 industrianstalter med 40 manliga och 42 kvinnliga elever, 111 skolor med 2,854 lärjungar, 1,808 manliga och 1,036 kvinnliga, samt 1,526 söndagsskolbarn, 11 barnhem med 587 barn. Under året ha 333 personer upptagits genom dopet.

*

Helgelseförbundet har 9 huvudstationer och 21 bistationer i Kina och resp. 9 och 25 i Sydafrika, med 29 svenska och 70 infödda missionsarbetare i Kina och resp. 19 och 81 i Sydafrika. Under senaste året döptes i Kina 10 och i Sydafrika 73. Inalles har Förbundets mission fått döpa i Kina 1,340 och i Sydafrika 1,385 personer. Nattvardsberättigade äro i Kina 999 och i Sydafrika 1,173 och hela antalet anhängare är i Kina 1,340 och i Sydafrika 1,385. Söndagsskolor har Förbundet i Kina 10 och i Sydafrika 13, med resp. 357 och 504 barn. Vardagsskolorna äro resp. 14 och 19 och ha 296 och 763 lärjungar.

*

Lärarinnornas Missionsförening (L. M. F.) har utsänt sin redogörelse och matrikel för år 1921. Därav framgår att under året en stor skara — inte mindre än 191 nya medlemmar — slutit sig till organisationen. Dessutom ha 34 seminarister ingått såsom medlemmar i föreningen. 20 ha under året fått hembud, däribland 3 missionärer. Vid 1921 års slut var medlemmarnas antal 2,354.

L. M. F. firade den 3—8 aug förlidet år sin första skandinaviska konferens, som hölls i Vadstena. Därvid samlades en stor skara danska, norska och svenska L. M. F.-medlemmar. Konferensen lämnade rik behållning. Danmarks, Norges och Sveriges L. M. F. kommo varandra mycket nära och blevo stärkta i arbetet för Guds rikes sak.

Under denna konferens fattades av svenska L. M. F. det enhälliga beslutet att upptaga svenska missionen i Port Said såsom sitt »fält», dock utan att förbinda sig till någon viss årlig summa.

Styrelseval företogs ock under konferensen, varvid fröken *Ruth Redlund*, Borås, invaldes i stället för fröken *Sofia Vingqvist*, som på grund av sjukdom under året avgått.

Till olika svenska missionsfält har en stor skara medlemmar under år 1921 utgått, av dessa fröknarna *Ellen Gustafsson* och *Märta Andersson* samt fru *Valborg Stjärne* till evangeliska Fosterlands-Stiftelsens mission i Ostafrika. Vidare har L. M F. som egen missionär fått utsända fröken *Anna Karlsson* för att arbeta bland judarna i Wien.

L. M. F. gjorde under 1921 smärtsamma förluster därigenom att missionärerna *Emy Ohrlander* och *Hanna Dahlberg* i Kina samt *Elin Sundvall* i Armenien kallades hem från det arbete, åt vilket de invigt sina liv.

L. M. F. underhåller flera svenska missionärer, infödda bibelkvinnor och skolbarn på olika fält.

Inkomster och utgifter under år 1921 balansera på en summa av kr. 80,607: 65.

*

Från Ev. Fosterlandsstiftelsens missionsfält i Ostafrika har meddelande ingått, att dess missionär pastor Daniel Berg avlidit den 25 augusti. Med pastor Berg förlorar E. F. S. en synnerligen duglig och plikttrogen missionär, vars arbetstid mänskligt talat blev alldeles för kort.

Pastor Berg var född den 25 april 1887. Hans föräldrar voro reseombudet C. A. Berg och hans maka. Efter studentexamen vid Fjellstedtska skolan fortsatte han sina studier vid Uppsala universitet, där han 1913 avlade teol. kandidatexamen och prästvigdes i maj samma år.

Missionstanken hade tidigt väckts hos honom, och snart efter sin ordination ingav han sin ansökan till E. F. S:s styrelse att bli antagen som dess missionär i Ostafrika. Hans utsändande till missionsfältet blev dock fördröjt genom kriget, varför han först på våren 1921 nådde målet för sin längtan. Hans arbetsdag blev kort, men han efterlämnar ett ljust och helgat minne.

*

Det vill synas, som om den stigande importen av *morfin* kommer att bli en lika stor fara för *Kina* som någonsin opiet. Man utgiver morfin som ett hjälpmedel just mot opiet och även mot andra sjukdomar, varföre det i allt större utsträckning får användning som läkemedel. I ett brev från Kina heter det härom: »Den stora förbannelsen för provinsen Shansi är morfinpreparatet. Japan översvämmar norra Kina med morfinpiller. Detta onda är värre än både alkohol, cigarretter och opium. Det stackars folket tar i sin okunnighet dessa piller som läkemedel mot hosta och finna någon lindring på grund av deras narkotiska verkan. Men inom ett par veckor äro de hjälplösa och helt fångade av lasten. De kinesiska myndigheterna försöka att utrota bruket och erbjuda stora belöningar för konfiskation av morfinpaketen. Men den franska järnvägen för dem in i landet, och köpmännen erbjuda smugglarna dubbelt så stora belöningar som regeringen. För en tid sedan konfiskerade de kinesiska myndigheterna morfinpiller i denna stad till ett värde av 480,000 dollars.» Härtill må fogas en uppgift om att Japan, som för eget bruk blott behöver årligen importera 1.000 kg. bedövningsmedel 1920 införde ej mindre än *2,600 kg.*, av vilket således det allra mesta åter exporterades till Kina.

Insända skrifter.

Från Svenska Alliansmissionens Förlag, Jönköping.

Ande och liv av O. Hallesby. Om Anden och hans deltagande i frälsningen av O. Hallesby, övers. av Alfred Bredin. 198 sidor. Pris häft. 3 kr., kart. 4 kr., klotb. 5 kr.

Nattvarden av O. Hallesby, övers. av V. Emanuelsson. 63 sidor. Pris 1 kr.

Den kristna läran om synden av O. Hallesby, övers. av V. Emanuelsson. 79 sidor. Pris kr. 1: 50.

Professor Hallesbys budskap till vår tid är ett budskap av sällspord evangelisk klarhet och kraft. Man kan icke annat än på det uppriktigaste glädja sig över att denne benådade Herrens tjänares röst blir hörd även i vårt land. Det han bär fram är märgstarka rätter och ett fulltonigt evangelium. Det är därför med glädje vi hälsa ännu några av professor Hallesbys ypperliga skrifter införlivade med vår litteratur och vi kunna av varmaste hjärta rekommendera dem till envar, som längtar efter sund, andlig spis.

N. H—n.

Den unge Luther och hans vänner, familjen Schönberg-Cotta. 488 sidor. Pris häft. kr. 4: 50, inb. 5: 75.

Denna bok är välkänd i vårt land från föregående upplagor, då den utkom under rubriken »Familjen Schönberg-Cotta». Den nu utgivna upplagan har i språkligt hänseende moderniserats och illustrerats. Det är en god bok, som passar att sättas i händerna på envar, icke minst de unga. Att översättningen blivit anförtrodd den kända skriftställarinnan V. Emanuelsson borgar för dess värde.

N. H—n.

Den kostbara pärlan. Tal till ungdom av Anders Hultman.

Ett utmärkt föredrag, som anmälaren en gång själv djupt gripen åhörde och uppmanade författaren att befordra till trycket.

N. H—n.

Överflödande liv. Sju predikningar av Sundar Singh, 86 sidor. Pris kr. 1: 50.

Dessa predikningar höllos av den bekante indiske Sadhun vid hans besök i våras. De äro stenografiskt uppteckna de och giva en god inblick i det allvarliga budskap denne Guds tjänare hade fått på sitt hjärta lagt att frambära till vårt svenska folk.

N. H—n.

Skrifter å S. M. K:s Förlag.

Ädelstenar i Mästarens krona — *livsbilder från missionsarbetet i Kina* av fru R. Goforth. Innehåller flera, synnerligen gripande skildringar från ett banbrytande missionsarbete i norra Honan. Pris 2: 25 bäft.

Ur pressens omnämnanden:

»En del av dessa berättelser äro rent underbara. De visa evangelii kraft att övervinna synd, mörker och vidskepelse samt bringa glädje . . . En synnerligen god och läsvärd bok.»
K. G. M. i Sveriges Unge män.

»En högintressant och fin missionsbok, som bör få tusentals läsare och läsarinnor.»
Sanningsvittnet.

»Detta är en ovanligt fin och älsklig missionsbok. Det är med stor uppbyggelse man läser de utmärkta livsbilderna. Boken rekommenderas på det varmaste. Den är synnerligen lämplig för högläsning i hemmen, vid syföreningar och ungdomsmöten etc.»
Göteborgs Veckotidning.

Denna bok, som innehåller livsbilder från missionsarbetet i Kina, bör läsas av varje missionens vän.»
Missionsförbundet.

»Här har på ett förtjänstfullt sätt med den svenska missionslitteraturen införlivats en samling livsbilder från missionsarbetet i Kina. Samlingar av dylika slag, där man får direkt lära känna olika gestalter på missionsfälten, såväl sådana, som redan tagit steget fullt ut i den kristna församlingen, som sådana, som ännu stå utanför, äro synnerligen tacknämliga.»
Svenska Kyrkans Missionstidning.

Ny bok.

GENOM LIDANDE TILL SEGER.

En kineskvinnas livskamp

av **Ingeborg Ackzell.**

68 sid. Rikt illustrerad.

Pris 1 kr.

En gripande skildring som ger inblickar i både kinesiskt hedniskt liv och den frälsning och seger som Jesus Kristus bringar.

Då minst 10 ex. av S. M. K:s skrifter rekv. på en gång lämnas 25 % rabatt. Ej fraktfritt.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Ambjörn Bäärnhielm †. — Guds folks vandring. X. — Från redaktion och expedition. — Väkomstmöte. — Brevavdelningen. — Från skilda håll. — Insända skrifter.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1922.